

၀၈၇၀ ဗူဂွေ

essel

De/

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingendijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13, Houten, telefoon (03403) 26 08.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: H. J. Nooijen, Reigerstr. 29, Tegelen, telefoon (077) 3 34 58.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalftsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, 4600 AB Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 25,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 35,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 380 Bfr per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLAND

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra- en Vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn, Postgiro 3541696 t.n.v. penningm. NZC Alphen a. d. Rijn.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.
Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 1 62 73.
Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 20,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: W. F. van Wel, Lierenhout 15, Boxtel, telefoon 04116 - 58 89.
Penningmeester: G. F. Jansen, Fresiastraat 15, Baarn, telefoon 02154 - 1 83 34.
Giro: 3158484 t.n.v. Spec. cl. Eur. Vogels. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Plein 1953, nr. 144, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.
Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwenclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B., telefoon 01642 - 44 43.
Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 30 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 48.000)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

WATERSLAGERS aan: H. Elst, Plantage 213, Beverwijk.

HARZERS aan: J. Coumans, Ces. Franckstraat 15, Heer-Maastricht.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 14, Hardenberg.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt per post bezorgd op 23 januari 1978.

IN DIT NUMMER

	pag.
Boomhopper	516
Mutaties bij de agapornis soseicolli's	517
Uw vraag? Ons antwoord!	519
De gefriseerde japanse meeuw	521
Overwegingen	523
De Scholekster	526
Ervaringen met afrikaanse soorten	528
Theoretische kennis van de kanariekeek... overbodige luxe of noodzaak?	530
Pietpraat over oranjebruinivoor(schimmel)	532
De volière van de maand	534
Enkele leden van het geslacht brotogeris	536
Wat lezers schrijven	539
Bepanting in en om de volière	540
Onze tuin/onkruiden	541
Een genezing van kaalheid	543
Kleine Cubavinken	544
Vogel van de maand	547
Het neef-nicht huwelijk	548
Nieuws uit Dierenpark Wassenaar	551
Korte berichten	552
Inhoudsopgave jaargang 1977	559

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Blankenstijn/Jan Swart/Tek	518
Cédé	522
Bogena	525
Fauna metaalwaren/Paradiso/Hellingman	526
Witte Molen	531
Wilpi-Vit	534
Sluis	538
Siem van 't Hart/Orni-Mondo/Oosterbeek/Jan Swart/LSM Int. Hobbyboekhandel	542
Uitgeverij Helmond	545
Geza Sept/Benny Slagers/Van Gelder/Edelchemie/Van Gils/Veraka	546
Uitgeverij Thieme	549
True-Lite/Rein van der Veen/Animali/'t Kraaiennest/Adgefo/Animali	550
Diergaarde Blijdorp/NBvV	552/553
Vraag en aanbod	554
404	555
Tovo	556
Boom Ruygrok	557
Witte Molen	560

Foto omslag en pagina 516 Boomhop, Vogelpark Walsrode/Müller.

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

Postzegel voor antwoord bijsluiten.

boomhoppen

door Meindert de Jong

Boomhoppen, **Phoeniculidae**, vormen een exclusieve Afrikaanse familie met als opvallendste kenmerken: een slank lichaam, een lange, wigvormige, uit tien pennen bestaande staart, afgeronde vleugels en een lange, slanke neergebogen snavel, die bij sommige soorten zelfs sikkelvormig is. De afgebeelde soort is de Kakelaar, **Phoeniculus purpureus**. Alle Boomhoppen hebben een onaangename lichaamsgeur, welke afkomstig is uit een klier op de stuit en de vieze nestelgewoonten. Deze vogels komen in geheel Afrika ten zuiden van de Sahara voor en hebben als habitat (biotoop): bosland, struiksavannen, acacia en gebieden met doornstruiken en tot op zekere hoogte bossen langs rivieroeveren. Ook zijn er soorten die het hogerop zoeken: bergwouden op hoogten van meer dan 2500 m. Boomhoppen zijn meer boom- dan grondvogels; over het algemeen zijn het standvogels, hoewel verondersteld wordt dat enige migratie plaatsvindt langs de kust van West-Afrika.

Menu

De Boomhoppen leven van insecten en hun larven — kevers, sprinkhanen, mieren en termieten — maar nuttigen ook wel bessen en kleine wilde vruchten. Met de vlijmscherpe nageltjes klimmen ze langs stammen en takken, op de manier van de Boomkruipers en speuren in elk gaatje naar een mogelijke maagvulling. Ze hebben de eigenaardige gewoonte

zich verticaal neer beneden te laten vallen en om de stam dan weer behendig vast te pakken.

Broedgewoonten

Een nest wordt niet gemaakt, maar verlaten nestholten van Spechten en Baardvogels en ook natuurlijke holten worden benut. De eieren komen te liggen op de er zich in bevindende bladeren of spaanders. De vuiligheid en de stank van een nest met rottende voedselresten en uitwerpselen is onvoorstelbaar! Alleen het vrouwtje broedt en wordt door het mannetje van eterij voorzien. De lange staart ziet er na de broedtijd erg verformfaaid uit. De schaalkleur van de eieren is blauwachtig, olijkleurig of grijs, soms bruin gevlekt. Ze zijn al vrij spoedig met nestvuil besmeurd. Er worden 3-5 eieren gelegd en als de jongen zijn geboren, worden ze door beide ouders verzorgd. Van de Kakelaars treft men soms meerdere nesten bij elkaar aan. Het broeden duurt 18 dagen en de jongen vliegen na 3-4 weken uit. Vooral vliegend maken de Boomhoppen veel lawaai en vooral de Kakelaars zijn erg luidruchtig, maar het „gekakel“ is op alle soorten van toepassing. Naast rauwe kreten kunnen ze echter ook een aangener gefluit horen. Inheemse namen duiden op geluiden, die worden vergeleken met het hysterisch gelach van een vrouw! Boomhoppen zijn het nauwst verwant aan de gewone Hoppen, maar tevens aan de IJsvogels, Bijeneters, Scharrelaars en Neushoornvogels.

mutaties bij de agapornis roseicollis

door D. A. Duivis

Het is zeker 16 jaren geleden dat de kleurplaat van de hierbij afgebeelde mutant van de Roseicolli opgeborgen werd in het archief van de NBvV. De vraag komt nu naar voren „Met welke mutatie hebben we hier te maken?” Ja, die vraag is eerder gesteld dan beantwoord, te meer daar kleurenfoto's — wat kleur betreft — veelal niet de juiste kleuren weergeven. Het lichteffect speelt nl. bij de opname een grote rol.

De eerste opwelling, die ik bij het zien van de betreffende foto kreeg, was het grijpen naar mijn rode, gele en donkergroene kleurpotloden. Ik heb dat natuurlijk niet gedaan, doch in gedachte maakte ik voorhoofd, masker en wangen dieper rood, overgaand in diep rose bij de oorstreek. Borst en buik kleurde ik egaler geel en de vleugels donkergroen met een iets lichtere grijsachtige buitenvlag. Ziedaar in grote trekken de mutant, die we volgens de Standaard (verkrijgbaar Bondsbureau NBvV) „GEELBUIK” noemen en die geslachtsgebonden vererft.

Laten we vervolgens veronderstellen dat de kleurenfoto wèl de juiste kleuren weergeeft. Wat is er dan aan de hand? Het antwoord luidt dan dat wij kwekers weer eens lekker aan het „rommelen” zijn geweest. Deze omstandigheid geeft mij de aanleiding om de aandacht te vestigen op de oorzaak van de ongewenste opgebleekte groenpastelachtige

vleugelkleur — en het fletse rood-rose voorhoofd en masker. Wat is namelijk het geval?

1e. De Geelbuik is een mutatie die alleen het melanine uit de borst en buikbevedering verdringt maar de melanisatie in het vleugeldek niet aantast. Het is een **melaninemutatie per veerveld**. De vleugelbevedering vererft dus **onafhankelijk** van de eerst genoemde bevedering en dat is een kenmerkend en ook gelukkig verschijnsel, omdat het mooie contrast van die kleurslag wordt veroorzaakt door de gele borst-buik met donker grasgroene vleugelkleur. Het is daarom ook niet gewenst de recessief verervende gedeeltelijke melaninereductiefactor — die we pastel noemen — in de geelbuik te kweken, omdat daardoor bij de nakweek het mooie contrast (geel-donkergroen) verloren gaat en men een nageoeg gelijke vleugeldek kleur verkrijgt als op de foto weergegeven. Ook in de Standaard wordt hiertegen terecht gewaarschuwd.

2e. Hetzelfde geldt voor de inschakeling van de recessiefverervende gedeeltelijke carotenoïde-reductiefactor die we bij de Roseicolil „zeegroen” noemen. Deze factor is er verantwoordelijk voor dat het caretenoïde (= **geel en rood**) voor ongeveer 50% uit de bevedering verdwijnt. Het gevolg is dat we bij de nakweek „geelbuiken” verkrijgen met een flets gele borst-buik en een te weinig rood-rose voorhoofd en masker.

De gecombineerde geelbuik-zeegroen- en pastefactor geeft als totaalbeeld een uiterlijke verschijningsvorm die nagenoeg op de afbeelding van de kleurenfoto gelijk. Met een beetje fantasie zouden we deze mogelijk „citroengeelbuikpastel” kunnen noemen. Erkend is deze kleurslag echter niet.

Voor de kweek van goede Geelbuiken staat maar één weg open en dat is terugparing aan een **forse** en zo goed mogelijk van kleur zijnde lichtgroene (wildvorm). Dit houdt in dat het voorhoofd en masker zo diep mogelijk rood-rose van kleur is, de borstbuikbevedering mooi grasgroen (dus vooral niet „vlekkerig”) en de vleugelbevedering echt donkergrasgroen, echter **zonder zwarte tekening**, want dat is **fout**. Wat dat aangaat komen alleen uw aller-mooiste wildvormvogels op het hok voor deze mutantenkweek in aanmerking. Schakelt men wildvormvogels in die van nature ook niet aan deze eisen voldoen, dan kan men van de nakomelingen daaruit ook niet verwachten, dat zij straks als splitvogels gepaard aan geelbuik, wel goede geelbuiken zullen opleveren die voldoen aan de standaard-eisen.

In de Standaard staat de Geelbuik met groene achterkop omschreven. Bekend was reeds dat deze kleurslag ook met gele achterkop voorkomt en de vogel op de foto geeft er een mooi voorbeeld van hoe een goede gele achterkop er uit kan zien. Wat verder in het oog valt is de goede scherpe scheiding van rode bef met de gele borstkleur alsmede de juiste hoogte van de scheidingslijn daarvan, die inderdaad — zoals de Standaard aangeeft — van vleugelbocht tot vleugelbocht loopt. Ook is duidelijk zichtbaar de overgang in geelgroene nekkleur en mantel. Goede eigenschappen dus, waarmee men bij de kweek rekening moet houden. Teneinde een scherpe scheiding van rode bef met de gele borstkleur te verkrijgen, zal men dus nimmer een wildvormvogel moeten inschakelen waarvan het rood van de bef zichtbaar te ver in de groene borstbevedering uitloopt. Doet men dit wel, dan zal dit rood straks ook in de „Geelbuik” tot uiting komen en des te meer opvallen in een gele borstbuik. Dit levert dan weer de nodige minpunten op.

Het uitoefenen van een serieuze mutantenkweek is heus niet zo moeilijk. Laten we dan eerst beginnen met het nalaten van andere niet bij elkaar passende mutaties in een bepaalde gemuteerde kleurslag te kweken. Bedenk dat het veel moeilijker is om een ongewenste factor uit een kleurslag te kweken dan een goede er in te voeren.

Bird specialist

Geheel vrijblijvend kunnen wij aanbieden: Frisé kanaries (import) in de kleuren rood, wit en bont. Norwich, Borders, Glosters, Yorkshires, Lizards en alle kleuren Hollandse kanaries.

Verder: Lories in diverse soorten, papegaaien, diverse soorten Zuidamerikaanse parkieten, Australische parkieten, Ara's, verschillende soorten vinkjes, etc. Tevens vragen wij diverse soorten vogels te koop, eventueel mogelijkheid tot inruiling.

**Blankestijn's
Pet Farm B.V.**

Dahliastraat 39, Veenendaal
Telefoon (08385) 1 23 67

NOVOFLEX

280 400 en zelfs 600 mm uit de hand?
JA! Met het speciaal voor dit doel
gekonstrueerde SNELINTEL objectief.
Past op iedere spiegelreflex-camera.

Vraag complete documentatie.

JAN SWART BV

Weesperzijde 80, Amsterdam. Tel. 020 - 94 23 16

Tek vogelzaden, een rijk gevarieerd mengsel in de juiste verhouding samengesteld uit eerste klas zaden. Verkrijgbaar in de dierspecialzaak.

sel

De

uw vraag? ons antwoord!

Vraag:

Wat heeft een standardeis voor waarde? In het maandblad Onze Vogels van maart praat de heer Kuiper over groen opaal, agaat pastel opaal enz., enz. Ook praat hij over de moeilijkheden bij de keuring. Hij praat er over dat de keurmeesters de vogels uit de kooi moeten halen en zelfs het ouderpaar erbij geleverd moeten hebben om de vogels thuis te brengen tot welke categorie zij behoren.

Dit alles wil er bij mij niet in. Volgens mij moet een keurmeester op het eerste oog kunnen zien waarmee hij te doen heeft. Voldoet deze vogel op het eerste gezicht niet aan de standardeisen, dan moet hij deze vogel niet keuren. Waarom worden anders deze standardeisen gemaakt?

Verder wordt men in dit artikel gewaarschuwd geen toevalsprodukten in te sturen, daar anders de pastel opalen van het vraagprogramma gaan verdwijnen. Maar die kans na deze waarschuwing wordt niet eens geboden, want in het maandblad Onze Vogels van juli staat al dat deze vogels de komende T.T. voor het laatst worden gevraagd. Dit is toch wel betreuenswaardig, als men nagaat dat een kleine kweker niet eens de kans krijgt een van deze vogels naar behoren te kweken en op een T.T. te brengen. We weten allemaal wel dat grote kwekers als eerste met deze vogels op de T.T. verschijnen, en voor deze vogels dan veel geld vragen. Zijn ze voor een kleine kweker betaalbaar, dan worden deze vogels van het vraagprogramma geschrapt. Dit is een jammerlijke zaak.

M. G. L. te Z.

Antwoord:

Reacties op Pietpraat zijn gewenst, in meerdere opzichten. Het is ook voor mij onmogelijk om deze artikelen te schrijven in de verwachting dat iedere lezer het met mij eens is, ik acht dat volledig uitgesloten. Maar, meneer Lindeboom, u bent het met mij oneens over zaken die ik NIET heb geschreven. Blijkens uw reactie heeft u niet gelezen dat er voor de groenpastelopalen geen standardeisen bestaan, u heeft ook niet gelezen dat bij het keuren van pastelopalen in de groenserie de keurmeester uitsluitend naar eer en geweten deze groep vogels zal beoordelen. Deze groep vogels, zo staat in de door u bedoelde Pietpraat, staat slechts bij wijze van proef op het vraagprogramma; als er geen behoefte aan blijkt te bestaan zal deze groep van het vraagprogramma worden afgevoerd. Dat is inmiddels gebeurd, buiten de schuld van de schrijver van Pietpraat. Kennelijk is gemeend dat er geen behoefte (meer) bestond.

U stelt er duidelijk wél prijs op, u beklaagt zich over het feit dat u niet eens de tijd heeft gekregen om dat te doen; betreuenswaardig noemt u dat. Het is betreuenswaardig dat pas na het afvoeren van een groep vogels van het vraagprogramma kwekers in het geweer komen; als dat jaren eerder gebeurd zou

zijn zouden ook de pastelopalen heden nog op het vraagprogramma staan! Het bij voortdurende inzenden van toevalsprodukten in deze serie heeft geleid tot de ondergang; niet de vogel, maar de kweker is daarvoor aansprakelijk.

Mijn argumentatie is duidelijk verschillend van de uwe, het verschil tussen grote en kleine kwekers ontgaat mij, ook de financiële redenering is mij niet duidelijk. Voor zover mij bekend is de pastelopaal uit de groenserie nooit een vogel geweest die tegen hoge prijzen alleen te verkrijgen was. Vergeefs is gewacht op de stoere eik die zonder buigen of barsten een gerichte kweek van deze vogels opzette totdat dat goede resultaten afwierp, lindebomen die toevalsprodukten inzonderen waren er genoeg.

DAARDOOR en DAAROM is deze groep vogels van het vraagprogramma afgevoerd! Meneer Lindeboom, als u daar prijs op stelt laat ik u tientallen vogels zien die door u in de eerste oogopslag en na gedegen onderzoek nooit genetisch thuis te brengen zijn. Niet door u en niet door mij! In uw ogen ben ik dan waarschijnlijk slechts een matige keurmeester; ik zou dat, nog steeds volgens u, in één oogopslag moeten kunnen zien. Het spijt me, ik kan dat niet; ook pakken en blazen helpt lang niet altijd. U zegt heel simpel dat dan de vogel maar niet gekeurd moet worden. U zou moeten weten dat de keurmeester in slechts drie gevallen mag weigeren om een vogel te keuren. Dat mag als:

- a. de vogel ziek is;
- b. de vogel kennelijk met verf o.i.d. „bijgewerkt" is;
- c. de vogel een kleurring of een gekleurde ring draagt.

Misschien heeft de uitgebreidheid van mijn reactie OQ duidelijk gemaakt dat de zaken niet zo eenvoudig liggen als u zich voorstelt.

Jan Kulper

Vragen:

1. Zijn alle witte en albino grasparkieten homozygoot? Albino en wit zijn recessief voor alle kleuren.
2. Als bij een kruising van een „heterzygote" groene parkiet en een heterzygote blauwe parkiet alle jongen groen worden, is de groene oudervogel dan niet heterzygoot maar homozygoot?
3. Dit jaar kreeg ik uit een kruising lutino + lutino 4 lutino's en 1 albino.
Wil dit nu zeggen dat de beide ouders split voor albino zijn? Dus lutino/albino.
En is een deel van de jongen nu homozygoot?
4. Kan lutino split voor albino en wit zijn? Dus lutino/albino en lutino/wit.
5. Kan een heterzygote parkiet meerdere verborgen kleurfactoren bij zich dragen?
6. Zijn geslachtsgebonden verervende parkieten altijd zuiver verervend?

M. K. te P.

osel

ysel

Antwoord:

Homozygote grasparkieten zijn moeilijk te bekommen, dit komt omdat de meeste kleurslagen gekruisd worden met andere kleuren om hetzij formaat, hetzij eventueel kleur of tekening te verbeteren. Uitgezonderd voor de dominante Austr. grijze is dit ook juist, daar de meeste recessieve kleuren in formaat zullen terug lopen als men ze steeds onderling koppelt. Ook is het vaak nodig om de kleur dieper en warmer te krijgen.

Zo ziet u dat het zeer moeilijk is om een stam grasparkieten van één kleur homozygoot te kweken zonder in formaat, kleur of tekening terug te lopen. Nu uw vragen.

Vraag (1) Albino grasparkieten vererven homozygoot, daar dit een totaal pigmentloze vogel is met de meeste verliesfactoren.

De inofaktor maskeert (overdekt alle pigment, en omdat een albino een variant is van de blauwserie, die immers geen lipochroom (vetstofkleur) in de vedercellen bezit blijft er een pigmentloze vogel over (wit met rode ogen).

De witte zwartoog is variant van dominantbont en recessiefbont, beide bontfactoren werken samen (polymere factoren) en veroorzaken hierdoor een totale verdringing van het pigment. Hierdoor ontstaat er een vogel die totaal wit is doch echter wel nog gepigmenteerde ogen bezit (witte zwartoog).

De witte zwartoog vererft ook homozygoot mits hij of zij de dubbele dominante bontfactor en de dubbele recessieve bontfactor draagt. Bezitten zij echter de enkele dominante bontfactor en de dubbele recessieve bontfactor, die ook een totaal wit uiterlijk hebben, dan vererven zij heterozygoot en is 25% bij een onderlinge koppeling van dergelijke vogels Deensbont oftewel recessiefbont.

Vraag (2). Uit een heterozygote groene vogel en een heterozygote blauwe parkiet kunnen wel alle groene jongen geboren worden zonder dat de groene oudervogel homozygoot is. De term heterozygoot wordt gebruikt als een vogel niet zuiver verervend is, in de liefhebberskringen split of hybridisch genoemd.

Een vogel kan echter voor meerdere recessieve factoren split zijn, zo ook kan een groene grasparkiet zuiver homozygoot zijn voor de factor groen, dich split (heterozygoot) zijn voor andere recessieve factoren; de vogel is dan niet homozygoot verervend. Is hij of zij echter wel homozygoot voor de factor groen, dan kunnen uit de door 4 genoemde koppeling geen andere jongen geboren worden dan groene. Men kan dan echter niet spreken over zuiver verervend, want deze wel voor groen zuiver verervende vogel kan ook nog split zijn voor bijvoorbeeld grijsvleugel of fallow of Deensbont etc.

Vraag (3). Uit lutino's kunnen ook albino's geboren worden. De lutino's vererven evenals de albino's geslachtsgebonden. Beide zijn ino's met dit verschil dat een lutino de gele vetstofkleur (lipochroom) bezit en de albino niet. Een bewijs dat de inofaktor wel het pigment maskeert (overdekt) doch niet het lipochroom (gele of rode vetstofkleur).

Bij een koppeling lutino x albino of andersom worden alleen lutino's geboren, deze zijn echter allemaal split voor albino, ook de poppen, zodat bij een onderlinge koppeling ook albino's geboren worden en wel 25% homozygoten lutino's, 50% heterozygoten lutino's en 25% albino's, die vanzelfsprekend homozygoot zijn. De 25% lutino's zijn duidelijk te herkennen aan hun lichaamskleur, deze is dieper dan de kleur van de 50% lutino's, die split zijn voor albino.

Lutino's die split zijn voor albino, zijn altijd fletser van lichaamskleur.

Vraag (4). De vraag lutino/albino is reeds beantwoord op vraag (3). Een lutino of albino kan, zoals gezegd alle pigment maskeren (overdekken), dus ook de bontfactoren waaruit de witte zwartoog bestaat.

De

Vraag (5). Natuurlijk kan een heterozygote parkiet meerdere recessieve kleurfactoren latent (verborgen) bij zich dragen. Hier een klein voorbeeld: Een grijs-groene vogel kan de blauwfaktor verborgen bij zich dragen, maar evengoed kan hij op de andere chromosomen de inofaktor, de grijsvleugelfaktor, de Deensbontfaktor, de fallowfaktor, de cinamonfaktor, etc. ook nog bezitten, zodat bij een juiste partner al deze variëteiten geboren kunnen worden.

Vraag (6). Zoals op vraag (3) is beantwoord is een geslachtsgebonden variëteit niet altijd zuiver verervend, ook zij kunnen net als de normale vogels split zijn voor diverse factoren.

Hopende, geachte sportvriend, met deze antwoorden uw dorst naar kennis een weinig geleest te heb-

ben, groet ik u met de welgemeende sportgroeten en met een goede raad: WORD LID VAN DE PARKIETEN SPECIAALCLUB van de N.B.v.V.

de gefriseerde jap. meeuw

Tekst: Joh. van Dijk

Foto: G. Oppenborn

Een serie artikelen over japanse meeuwen zou echt niet compleet zijn als ik ook deze betrekkelijk nieuwe vorm niet zou noemen. Sedert een paar jaar zijn ze in ons land bij enkele liefhebbers aanwezig. Zover ik weet komen ze oorspronkelijk uit Japan. In de jaargang 1976 op paniga 178 en 179 ziet u een hele serie goede zwart/wit foto's afgebeeld. Bij deze foto's staat als bijschrift:

„Foto's 6 en 7 tonen twee goed gekrulde mokkabonten met kuif. Bij deze vogels zijn de vleugelveren zo gespleten dat ze haast niet meer kunnen vliegen.” Tot zover dit bijschrift.

Maar juist door deze laatste woorden: „niet meer kunnen vliegen” vraag ik me af waar men aan bezig is.

Dan mogen dergelijke vogels volgens het bijschrift nog zo goed gekruld zijn, maar men onttrekt het dier wel één van zijn grootste levensbehoeften. Zou het dan in de toekomst zover komen dat we voor deze vogels kooien gaan timmeren met een kuiltje in de zandlade? Dit omdat ze niet meer op stok kunnen vliegen en dus het nestkastje niet meer kunnen bereiken? Ik geef toe dat het allemaal wel erg apart is, maar zijn dit wel vogels die ooit het oog kunnen strelen?

Er bestaat ook een sierduivenras, ik meen van de

Oud Holl. Meeuw, waarvan men de snaveltjes zo kort heeft ingefokt, dat ze niet meer in staat zijn hun jongen te voeren en grootbrengen. Misschien zie ik dit alles wel verkeerd, maar ik dacht dat wij liefhebbers bezig waren onze dieren te veredelen.

Natuurlijk kan men aanvoeren, dat we ook frisékanaries hebben, maar die krulbevedering is toch wel heel anders en belet de vogels het vliegen niet. Volgens de geleerden stammen al onze vogels af van reptielen en als we hier mee doorgaan, zijn we straks zover dat onze gevleugelde vrienden weer behoren tot het kruipend gedierte!

Misschien zie ik het alles wel wat te somber en ik ben me ook wel bewust dat ik wat zit te overdrijven, maar laten we toch de vinger aan de pols houden en goed in de gaten houden waar we aan bezig zijn. Gelukkig heb ik iemand van de techn. comm. tropen, die zelf kweker is (of was?) van deze meeuwen, horen zeggen dat hij het ook niet zo zag zitten met deze gefriseerde meeuwen.

Nogmaals, ik geloof dat deze krulbevedering van een heel andere structuur is als bij de frisékanarie, maar als men meeuwen kweekt met dezelfde structuur als deze, zodat de vogels goed kunnen vliegen en zich verplaatsen, dan heb ik minder bezwaren.

Met fabricagedatum: een extra waarborg voor uw vogels!

WAARBORGEN:

Minimaal.

14,8% Totaal Ruw Eiwit
13,2% Verteerbaar Ruw Eiwit.
50,2% Suikers en Zetmeel.
5,5% Ruw Vet.

Maximaal.

10 % Vocht.
5 % Totale Minerale Stoffen.
4,2% Ruwe Celstof.
Antioxydant: Ethodyquin.
Waarborg Vitaminen: 4 mnd

Waarborgen Cédé-eivoer (toegevoegd per kg voer)

Vitamine A	19.500	I.E.	Vitamine E	18	mg	Kobalt	18	mg
Vitamine D3	2.000	I.E.	Vitamine K3	2,2	mg	Zink	58	mg
Vitamine B1	12	mg	Vitamine B6	1,75	mg	Koper	5	mg
Vitamine B2	38	mg	Folinezuur	6,8	mg	Magnesium	125	mg
Pantotheenzuur	55	mg	Vitamine C	4,0	mg	IJzer	29	mg
Niacine	100	mg	Biotine	0,38	mg			
Choline chloride	475	mg	Mangaan	80	mg	DL methionine	500	mg
Vitamine B12	0,075	mg	Iodium	1,2	mg	L Lysine	1.150	mg

Cédé Vogelvoerders bv Tilburg Tel. 013-423156

Cédé

overwegingen

door Jos van Himbergen
Foto: A. Mollinger

Als men zo'n dertig jaar meedraait als voedingsdeskundige voor alle mogelijke diersoorten, dan ontkomt men er op een gegeven moment niet aan om vergelijkingen te gaan maken. Misschien wel terecht. Hetgeen zich in de vijftiger jaren afspeelde in de nutsdierhouderij is nu op dezelfde wijze aan de orde bij kleine huisdieren en vogels.

Toen sprak men bij varkens over oor- en staartbijten en kannibalisme. Bij de eerste symptomen van dit ongerief op een bedrijf stroomden de goede raadgevingen en gissingen van collega's, vrienden en kennissen binnen. Goed bedoeld, maar het uiteindelijke resultaat was gewoonlijk nihil en al ras werd op vele fokbedrijven besloten om de staartjes

van de biggen maar meteen te amputeren. De mester kon geen klacht meer indienen van: de biggen van die en die fokker zijn staartbijters, want het zielige stompje dat overbleef was doodeenvoudig niet meer te pakken. Mis hoor!!!

Varkens hebben ook oren en die gingen er dan prompt aan, tot bloedens toe, en als een koppel eenmaal bloed proefde, dan was de zaak in een paar uur bekeken. Een en al ellende wat men er aan overhield.

Deskundigen en instanties van allerlei aard gingen zich met de zaak bemoeien en kwamen al gauw tot een verantwoorde ontdekking: „men moet het paard niet achter de wagen spannen“, want daar komt het

in het kort op maar niet toe te gaan om een hele problematiek in een vogelblad uiteen te zetten, maar de rooie draad loopt van de vijftiger jaren naar de zeventiger jaren bij de vogels in onze kweekkooien. De geschiedenis herhaalt zich op niet te miskennen wijze bij de vogels, met dit verschil, dat de oplossingen niet zo vlot voor de hand zullen liggen. Een afdoend advies is niet altijd te geven, want de factoren, die meespelen in het verentrekken en verwonden van en bij soortgenoten lijken eenvoudig te zijn en niet alleen terug te voeren tot een gebrek in de voeding.

Temperatuur, licht, ventilatie, relatieve luchtvochtigheid, hygiëne, bevolkingsdichtheid, mijten en luizen, speelruimte, levensperiode, aanwezige verhouding der sexen, verschillen in leeftijd en geaardheid kunnen alle een rol spelen in gedragsafwijkingen in beperkte, gesloten ruimten.

Te hoge en wisselende temperaturen kunnen een verenkleeft hinderlijk doen zijn; onvoldoende ventilatie geeft trage, bolzittende, verveelde vogels, evenals een te lang durende, te hoge relatieve luchtvochtigheid dit doet. Te hoge bevolkingsdichtheid maakt ze agressief, zeker wanneer er een sterke lichtinval plaats heeft. Het blauw of rood kleuren of gedeeltelijk verduisteren van de ramen heft alleen de lichtinval op, doch niet de oorzaak.

De kritieke tijd begint meestal vrij gauw na het afwennen der jonge vogels. Ze zijn onervaren, nieuwsgierig, levenslustig, hebben volop eten, zuivere kooi en krijgen daarbij te maken met de jeugdruimte en moeten volwassen vogels gaan worden. Dus tiener-vogels gehuisvest in een paleis (zonder ouders) met volle drink- en voederbakken en verder . . .

In de buitenvolière met ruimte, begroeiing en variatie in de inrichting heeft men geen last van verentrekende vogels, dus zou het zin hebben om afgewende jonge vogels, indien mogelijk, in ieder geval tot na de jeugdruimte de beschikking te geven over een meer natuurlijke ruimte dan een vluchtkooi van 2 x 2 meter of een van 6 x 2 meter, maar dan bevolkt met 100 stuks of meer.

Vogelvrienden, na het laatste kweekseizoen stond de telefoon niet stil, verentrekken en alsmaar verentrekken, ondanks geplaatste potjes vet, zout in het badwater, zilverpapier, touwtjes etc. Met extra toevoeging van aminozuren zijn we in zo'n geval zeker niet geholpen. Nadien hebben deze bouwstenen wel weer een gunstig effect op de groei van het verenkleeft, maar zijn bij de bovenbeschreven tekortkomingen niet het aangewezen „wondermiddel” om vogels ervan te weerhouden hun veren uit te trekken. In Onze Vogels van september 1976 is ook duidelijk onderscheid gemaakt tussen veren PLUKKEN en het opeten daarvan en veren TREKKEN en er verder maar wat mee spelen.

Tot op heden blijkt dat veel vogelliefhebbers hebben ondervonden, dat ze wel met groeistoornissen te maken hadden en de verstrekte aminozuren direct resultaat lieten zien.

Een vogelvriend uit Doetinchem schrijft op 25 juli: „Ik heb 265 jonge vogels gekweekt in o.roodbrons,

o.rood mozaïek en ik heb ze in twee rennen, eerste en tweede ronde, apart gehouden. De eerste ronde heb ik aminozuren toegediend en de tweede ronde niet. Omdat ik een vroegkweker ben wegens de vakantie, heb ik de eerste ronde praktisch door de rui en mijn resultaat is: in de eerste ronde heb ik voor 99 % GEEN verenpikken, alleen een beetje aan de staartpluimen en zeer weinig dode vogels. De tweede ronde verenpikken tot bloedens toe, hele staarten weg en in de schouders en vleugels bloedend en meer sterfte.

Sterftecijfer eerste ronde 117 jongen - 3 dood, tweede ronde 148 jongen en nu al 17 dood. Al deze vogels, de eerste en tweede ronde, hebben alle hetzelfde voer gehad en de rennen zijn naast elkaar op zolder.

Tot zover dit schrijven. Kijk, hier komt praktische informatie binnen, echter (nog) geen bewijs, dat de verstrekte aminozuren alleen zaligmakend zouden zijn.

De voedingsdeskundige wordt in de praktijk geconfronteerd met een liefhebberij, die de laatste jaren is uitgegroeid tot ongekende aantallen jonge vogels per kweker. Er zijn er, die 1000 en meer vogels per seizoen kweken en nadien als kweekvogels afleveren of ruilen. Dat is op zich een geweldige prestatie, maar toch zijn de ouders van deze vogels ver in de richting van nutsdieren aangeland. De eieren van de eerste ronde zijn ieder jaar opnieuw de beste. Alle reserves opgedaan in de rustperiode zijn hierin vastgelegd. Bij gunstige omstandigheden zijn kweekvogels maar al te gauw bereid om een nieuw legsel te produceren, kunnen dikwijls niet wachten tot de jongen van de eerste ronde zelfstandig zijn.

Tijdens en na de eerste broedperiode heeft de popvogel niet al te veel aandacht aan haar eigen voeding kunnen schenken, maar ze legt wel de eieren voor de volgende ronde en ook die komt voor een groot gedeelte op stok; zelfs nog een derde ronde, maar dan worden de problemen al weer iets groter en komt in sommige gevallen de geneeskunde er aan te pas. Ja, want zwakkere dieren hebben veel meer kans op allerhande infecties, ecto- en endoparasieten, occidiose etc.. Gelukkig dat de Vakgroep Pathologie afd. Bijzondere Dieren van de Rijks Universiteit Utrecht op dit gebied enorm veel werk doet; misschien veel meer dan bij de gemiddelde vogelliefhebber bekend is.

We moeten ons gaan bezinnen op wat er in de liefhebberij gaande is en de broodnodige oplossingen vinden om, onder deze veranderde omstandigheden, de juiste voedings- en verzorgingsmethoden te kunnen toepassen.

Als u bepaalde ervaringen hebt, zet die eens op papier en stuur ze mij toe: Hertog Janstraat 7 te Middelbeers.

Al deze gegevens zijn voor mij zeer waardevol en helpen mee aan een beter inzicht van wat de praktijk, onder verschillende omstandigheden, vaststelt. Vogelvrienden, bij voorbaat hartelijk dank.

De Vogel

De

alles wat fladdert
vliegt, tjipt en zingt
is in de wolken
met Bogena.

Bogena heeft naam gemaakt
als all round vogelverzorger.

Wie van z'n vogels houdt gunt
ze het beste.

Voedings-, verzorgings- en
geneesmiddelen van
Bogena, dus.

 bogena

Bogena B.V., Sluisweg 2, Waalwijk (N.B.),
Tel.: 04160 - 36992.

Fauna Metaalwaren b.v.

levert u:

- kunststof bouwpakket, geschikt voor broedkooi, voliëre etc.
- 100 verschillende voorfronten o.a. tentoonstellingsfronten
- aluminium binnen- en buitenvoliëres
- voeder- en drinkautomaten en alle verdere benodigdheden

Inlichtingen:

Hoofdstraat 138a, Kaatsheuvel, Tel. 04167-4114

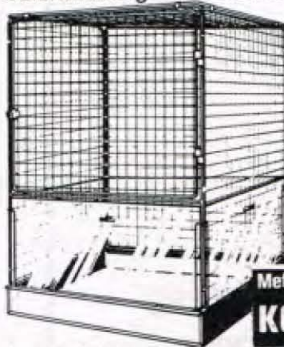
Reeds
duizenden
geleverd!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervoliëres van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen.

Uitgevoerd in dof zwart, slagvast geëpoxeerd, roestvrij staal. Morsvrij en hygiënisch!

- Waterdichte aluminium schuiflade.
- Gemakkelijk toegankelijk.
- Veilig af te sluiten.
- Geen zicht-belemmering.
- Snelle montage zonder gereedschap.

NIEUW!

Nu ook leverbaar als papegaai- en parkiet-voliëre, hoog 85 cm met zwaarder verchromd staalraad.

Kleurfolder beschikbaar. Paradiso-voliëres zijn verkrijgbaar bij uw DIBEVO-winkelier; waar niet, schrijf direct aan ons adres.

Metaalwarenfabriek Hulskamp b.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

Naam:

Adres:

Plaats:

Unieke collectie
MEDAILLES/BEKERS

Vraagt uw dealer
of ons naar onze
**EXCLUSIEVE
KATALOGUS**

35 jaar

HELLINGMAN BV
APELDOORN

Molenstraat 187
Telefoon 055-21 22 42
afd. verkoop
fabricage - vakgroothandel

de scholekster

door Rindert Kromhout van der Meer

Ofschoon alle vogelsoorten, ongeacht grootte, kleur en uiterlijk mijn interesse hebben, wekt de Scholekster toch wel in het bijzonder mijn belangstelling. Vaak vliegt hij luid krijsend vlak in de buurt op wanneer ik mij tijdens een fietstocht te dicht in de buurt waag, terwijl ik hem, toen hij in het gras zat, niet eens waargenomen had. Schijnbaar is deze vogel zeer opvallend met zijn witte buik, zwarte kop, rug en staart, maar hij kan zich zo stil houden, dat hij als het ware in zijn omgeving opgaat. Pas wanneer hij zijn schelle roep uit en daarbij meestal opvliegt, ver-raadt hij zijn aanwezigheid.

De Scholekster is een schuwe vogel en het zal moeilijk zijn hem dicht te naderen. De gewone Scholekster (*Haematopus ostralegus*) komt verspreid voor over de gehele wereld, ook in Nederland. Deze waad-vogel wordt ingedeeld bij de grote steltlopers. Meestentijds broeden ze langs de kust, bijvoorbeeld in duingebieden dicht bij zee, maar vooral de laatste jaren komt het steeds meer voor dat zij dieper het land in nestelen. De eieren worden gelegd in een ondiep kuiltje dat soms bekleed is met steentjes, schelpjes of plantjes.

In tegenstelling tot de volwassen vogels hebben de eieren en de jongen wel degelijk een schutkleur. Beide zijn lichtbruin met donkere vlekjes, de eieren worden 25-28 dagen door beide oudervogels bebroed. Wanneer de jongen, natuurlijk met behulp van de eitand, uit het ei kruipen, blijven zij ten hoogste twee tot drie dagen in het nest, alvorens het voorgoed te verlaten. Vijf weken duurt het voor zij kunnen vliegen en nog eens ruim een maand worden ze door de ouders gevoerd. Pas dan zijn zij zelfstandig. Hun grootte is dan 43 centimeter.

Buiten de broedtijd verzamelen Scholeksters zich in massale groepen en trekken vervolgens naar meer zuidwaarts gelegen streken. In ons land overwinteren ze in het Waddengebied, alleen tijdens vorst dalen ze nog meer af. Het zijn vooral de jonge vogels die trekken, de oudere zijn meestal standvogels. Als wintergast komt de Scholekster bij ons in zeer grote getale voor, de doortrekkers zijn minder talrijk. De keel is zwart in de zomer en wit in de winter, overeenkomstig de kop van de Kopmeeuw! Tijdens de vlucht is de witte vleugelstreep duidelijk zichtbaar.

Scholeksters die langs de kust leven, fourageren daar waar bij vloed wel maar bij eb geen water staat (tussen de hoogwaterlijn en de laagwaterlijn). Ze voeden zich met mossels, kokkels en andere schelpdieren, kleine krabben en wormen. Vogels die meer in het binnenland leven eten vaak insecten in alle stadia en slakken — zelden voegeleieren. Vooral deze Scholeksters kunnen zeer nuttig voor de mens zijn, daar zij veel schadelijke insecten eten. Wees dus zuinig op hen!

In het water liggende, half geopende mossels, worden gevangen doordat de vogel razendsnel zijn snavel tussen de geopende helften steekt, nog voordat de mossel zich kan sluiten. De snavel die enigszins plat is, worlt vervolgens een kwart slag gedraaid zodat de mossel verder open valt.

Met de snavel wordt in gesloten mossels een gat geslagen, daar waar hij het zwakst is (in de onderrand). Gemiddeld heeft de vogel vier à vijf slagen nodig om zo'n gat te maken.

Kleine krabben worden op de rug geworpen en gedood door een snavelslag in de belangrijkste zenuwknop in de buik. Daarna pelt de Scholekster het schild open en nuttigt hij het vlees.

Per minuut wordt ongeveer 1 mossel of kokkel gegeten, dit vaak wel zes uur aaneen! Het is niet verwonderlijk dat zij, wanneer zij met een groot aantal zijn, enige schade kunnen toebrengen aan een mosselkweek.

Scholeksters trekken in groepen naar het broedgebied. Daar splitsen zij zich in paren en bezet elk paar een territorium dat fel tegen soortgenoten verdedigd wordt.

Sommige Scholeksters zoeken tussen de mossels juist de gesloten, andere altijd geopende, weer andere eten vooral krabbetjes. Deze verschillen in

voedselgewoonten zijn zeer belangrijk. De vogels paren slechts met partners die gelijke voedselgewoonten hebben als zichzelf!

Het spreekt voor zich dat jongen er dezelfde voedselgewoonten op na houden als de ouders — zij kijken de methode af wanneer zij het zelfstandig voedsel zoeken nog moeten leren.

De sterfte onder de jonge vogels is groot. Zeemeewen vallen hen aan en ook verdrinken er veel wanneer zij zich te dicht bij zee wagen en door de golven opgeslokt worden.

Heel bijzonder bij Scholeksters is de wijze waarop zij door eieren geprikkeld worden. Zodra zij een ei zien, gaan zij instinctief tot broeden over. Bij grotere eieren wordt de broeddwang sterker, hetgeen tot vreemde resultaten kan leiden bij een ontmoeting met bijvoorbeeld een struisvogelei . . .

ervaringen met afrikaanse soorten

Het geslacht *Euschistospiza*

Dit geslacht omvat 2 soorten welke beide in westelijk Afrika voorkomen. Deze beide soorten zijn: de Dybowski Druppelastrilde (*Euschistospiza Dybowskii*); en de Leigrijze Astrilde (*Euschistospiza Cincerevinacea*).

Beschrijving:

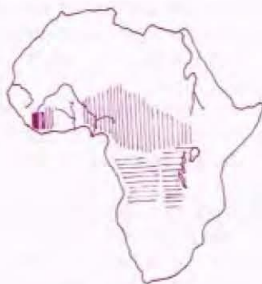
De Dybowski is een overwegend leigrijs gekleurde vogeltje van $\pm 11\frac{1}{2}$ cm. Rug, schouders en stuit zijn donker karmijnrood, inclusief de vrij lange bovenstaartdekveren, de staart is zwart, alsook de onderstaartdekveren en het onderlichaam.

De vleugels zijn grijsbruin met aan de vleugelbocht enkele kleine witte puntjes. De flanken zijn zwart, bezaaid met witte druppels. Ook de snavel is zwart. Het popje is over het geheel genomen lichter van kleur en heeft een grijs onderlichaam. De flanken zijn ook lichter van kleur, dit komt in hoofdzaak omdat het popje 4 witte vlekjes per flankveertje heeft en de man slechts 2.

De Leigrijze Astrilde is ook in hoofdzaak grijs gekleurd, maar toch zijn er aanmerkelijke verschillen. De rug en vleugels zijn grijsbruin met op de vleugels een donkere golftekening. De bovenstaartdekveren en een stukje van de stuit zijn donkerrood, het onderlichaam grijs, voor de borst overgaand in donker grauwwaart, de snavel paarszwart. De flanken zijn donker wijnrood met op de hoogte van de vleugelbocht wat witte druppels. De popjes maken een wat mattere en grijzere indruk. Lengte van deze vogels is ongeveer 12 cm.

Steinbacher en Wolters beschrijven van de Dybowski geen enkele en van de Leigrijze Astrilde slechts één ondersoort, nl. *Euschistospiza c. graueri*, welke wat donkerder getint is dan de nominaatvorm.

Afrika.

Verticaal gestreept gebied
Dybowski
Horizontaal gestreept gebied
Leigrijze astrilde
by benaming

Verspreidingsgebied

De Dybowski komt voor in Sierra Leone aan de Westkust, het centrale Hoogland van Nigeria, Kameroen, het gebied van de Chari en Oubangui rivier en verder oostelijk tot de provincie Bahr el Ghazal in Soedan.

De Leigrijze Astrilde komt voor in de streken die

zuidelijk liggen van de gebieden waar de Dybowski voorkomt, nl. Angola, zuidelijk Kongo, langs de westelijke oever van het Tangajikameer omhoog tot in zuidwest Oeganda.

De nominaatvorm komt voor in het westelijk en de *E. c. graueri* in het oostelijk deel van het verspreidingsgebied.

Biotoop

De Dybowski zowel als de Leigrijze Astrilde houden zich het liefst op in gebieden met een begroeiing van lang gras en/of dichte kreupelbosjes. Ook houden ze zich graag op tussen de stenen en ruige begroeiing van droogvallende rivierbeddingen, zg. wadi's, aan de randen van het regenwoud en op en langs paden door het vochtige grasland.

De voeding

Deze bestaat uit allerlei gras- en onkruidzaden en uit kleine insecten welke van de grond opgenomen worden. In de tijd dat de zaden schaars zijn gaan ze in hoofdzaak over op allerlei insecten, inclusief vliegende termieten. Omdat de vogels vaak in vochtig grasland voorkomen zullen veel van de zaden in geweekte of gekiemde toestand opgenomen worden. De import van deze prachtige vogeltjes is zeer wisselvallig; slechts af en toe bereikt een aantal ons land, meestal tussen een zending amaranten of astrilden. Vaak gebeurt het dat een zending bestaat uit een of meer ouderdieren met enkele jongen, dit is waarschijnlijk een gevolg van het feit dat de vogels meestal in koppels of in kleine groepjes van jonge vogels aangetroffen worden. De eerste import van de Dybowski in Europa staat op naam van de firma Animali in Eindhoven, welke in 1959 enkele exemplaren invoerde.

De eerste import van de Leigrijze Astrilde zou in 1963 plaatsgevonden hebben. Al met al zult u begrijpen dat van deze bijzonder interessante vogels nog niet zo erg veel bekend is over het gedrag, voortplanting e.d.

Ik vertel u daarom met plezier de ervaring die ik zelf heb met de Dybowski, aangevuld met informatie die ik kreeg van de bekende Brabantse exotieliefhebber Gerard Schroeders uit Heeze, welke al in 1969 met deze vogels kweekte (primeur voor Nederland?).

In de zomer van 1975 kwam ik in het bezit van een prachtig mannelijk exemplaar, welke ik kocht bij een importeur. De vogel werd ondergebracht in een aparte kistkooi om hem aan zijn nieuwe omgeving en voedsel te laten wennen. De temperatuur was $\pm 20^\circ$.

Het viel direct al op dat de vogel zijn voedsel in hoofdzaak van de grond opnam. Hij at direct al miereneitjes, gekiemde zaden (giest, millet e.d.). Na enkele dagen werd de vogel ondergebracht in een vluchtje samen met enkele soorten Amaranten en Astrilden. De onderlinge verstandhouding was zeer goed. Omdat ik graag met deze vogels wilde kweken zocht ik intensief naar een bijpassend popje. Dit vond ik echter niet eerder dan in het najaar van 1976. Toen kreeg ik het op een gegeven ogenblik met Gerard Schroeders over de slechte aanvoer van Dybowski's. Hij vertelde me dat hij eigenlijk met hetzelfde probleem zat, want hij zocht ook al lang naar een partner voor zijn popje!!

Dybowski

U begrijpt, de handen werden ineen geslagen en het popje van Gerard verhuisde naar mijn vogelkamer, waar zij samen met mijn mannetje in een vluchtje van 1,30 x 1,30 meter vloeroppervlak geplaatst werd. De hoogte van deze vlucht was $\pm 1,70$ meter.

De achterwand was voorzien van bremtakken, heidebosjes en voorgevormde nesten van droog gras. Bijna direct begon het mannetje druk om het popje heen te dansen, waarbij hij zich op een bijzonder karakteristieke manier gedroeg. Hij neemt een veertje of sprietje in zijn snavel en richt zijn snavel recht omhoog waarbij het kopje enigszins in de nek gedrukt wordt. Dan beweegt hij zich wippend voort, onderwijl met het veertje een zwaaiende beweging makend door met het kopje te knikken. Terwijl hij zo om het popje heen danst is hij druk bezig met het uitstoten van allerlei trillende en fluitende toontjes. Bijzonderheid daarbij is ook nog dat de staart bij elk sprongetje gespreid tegen de grond wordt gedrukt. De paring vindt plaats op de grond.

Het nestje werd gebouwd op een hoogte van ± 60 cm; vrij in een bosje brem, stijf tegen de achterwand. Het is bolvormig met aan de voorkant een opening van ± 5 cm. Als bouw materiaal werd in hoofdzaak fijn gras gebruikt. Het prachtige bruidskamertje werd geheel gevoerd met veren.

Ook later, wanneer het broeden aan de gang is, wordt elk veertje dat in de volière gegooid wordt, ontvangen met een enthousiast tsiet tsiet tsiet en direct in het nest verwerkt. In het nestje, dat na 2 dagen geheel gereed was, kwam na een week het eerste eitje. Het mannetje was vanaf die tijd niet meer bij het nestje weg te slaan. Bij het tweede eitje begon het popje al regelmatig op de eitjes te blijven, vanaf het derde eitje werd vast gebroed. Het mannetje nam gedurende bepaalde delen van de dag ook aan het broedproces deel.

Leigrijze

Na 13 dagen kwam het eerste jong, zwart en zo goed als kaal, uit het ei. Alle 5 eitjes zijn de volgende dag uitgekomen. De jongen groeiden voortreffelijk gedurende de eerste dagen.

Het opfokvoer bestond uit 3 delen van een bekend eivoer en 1 deel universeel voer, waardoor diepvries mieren eitjes en gedroogde insecten werden gemengd. Ook werden pas ontvelde en kleine meelwormen gretig opgenomen. De meelwormen, welke ik aan mijn vogels voer, geef ik een speciale behandeling. Deze tip kreeg ik van een reptielenliefhebber. **Ik doe de meelwormen die ik in één week voer vanuit de kweekbak in een plastic emmertje en doe daar wat Gistocal (gevitamineerd kalkpreparaat), Gistvlokken en een schepje Dohyfral bij. De meelwormen eten zich vol met dit vitamine en eiwitrijke goedje en worden daardoor levende vitaminebrokjes. Ook kunt u nog een stukje sinaasappelschil toevoegen, dit bevordert het vervellen en maakt de chitinehuid van de meelwormen zacht.**

Zoals gezegd groeiden de jongen de eerste dagen zeer goed. Vanaf de 6e à 7de dag echter ging het niet zo best meer. Waarschijnlijk door het ontbreken van gekiemd en onrijp onkruid en graszaden. Twee van de vijf jongen werden uit het nest geworpen en stierven. De andere drie werden als laatste redmiddel onder meeuwtjes gelegd en kwamen gelukkig goed groot. Het waren 3 prachtige popjes. Inmiddels had ik weer een importman kunnen bemachtigen en kon ik Gerard ook weer aan een onverwant koppeltje helpen. Eén popje werd bij een andere liefhebber geruild voor een jong mannetje en zo konden Gerard en ik deze zomer ieder een jong koppeltje in de buitenvolière laten broeden. Dit gaf duidelijk betere resultaten. De jongen groeiden voorspoediger op. Ik voerde het reeds omschreven opfokvoer e.d. Gerard vult dit nog aan met muggelarven,

we dat de Dybowski's net als verschillende Amaranthen ook eten van of pikken in de algaanslag op stenen en houtwerk.

Gekiemde zaden, ik strooi dagelijks wat zaad op de grond welke ik dan omwoel, worden ook graag gegeten.

De jongen vliegen na ongeveer drie weken uit en beginnen na enkele dagen al voedsel op te nemen. Ze zijn dan bruinrood gekleurd met op de rug een rode waas. De stippen ontbreken. Het geslachtsverschil is op de buik dan al te zien. De jonge popjes zijn daar duidelijk lichter van kleur. Op een leeftijd van 3½ maand zijn ze niet meer van de oude vogels te onderscheiden.

Dit waren mijn ervaringen met deze fijne vogeltjes. Een verhaal dat ik u als afsluiting niet onthouden wil is wat Gerard in 1971 in een vogelblaadje publiceerde over zijn ervaringen met het vrij rond laten vliegen van diverse vogels.

Ik citeer een gedeelte van dat artikel:

Ook dit jaar heb ik diverse vogels de ruimte gegeven nadat zij broedden of jongen hadden. Het is ingewijden bekend dat heel veel vogels hun jongen niet gauw in de steek laten. Afrikaanse Astrilden en bijv. onze goudvink zijn in dat opzicht bijzonder betrouwbaar en ik zeg maar zo: in de vrije ruimte is meer te vinden aan insecten en allerlei zaden, dan ik ze met de beste wil van de wereld ook maar zou kunnen geven. Natuurlijk, er zijn gemakkelijke vogels, die zich in een voliëre prinsheerlijk voelen, ook als ze jongen hebben en hun baas redelijk zijn best doet om hun de goede kost te verschaffen. Er zijn echter ook andere vogels, waarvan we nog niet alles weten of die heel kieskeurig zijn op hun menu, in het bijzonder als ze jongen hebben en ja, dan schiet men zelfs met een uitgebreid voliëremenu nog wel eens tekort. Vanzelfsprekend kan niet ieder zo zijn vogels maar hun eigen kostje laten opscharrelen; dat moet met toezicht en naar de omstandigheden worden be-

ren voor hen dan in de veilige voliëre; denk maar aan katten, roofvogels, andere dieren en ook mensen, die dat mooie vogeltje zo graag willen hebben. Nu zit ik gelukkig met mijn vogels buiten de grote stad met veel vrije ruimte en weinig verkeer, zodoende enigszins in een bevoorrechte positie. Het gevolg was, dat dit seizoen blauwgrijze roodstaartjes en zeldzame Astrilden maanden vrij hebben rondgevlogen; ook Japanse nachtegalen en zilveroornachtegalen hebben van de vrijheid kunnen genieten, zelfs een jong bl.gr.roodstaartje heb ik nog enkele weken met de ouden mee laten gaan. De kweek Japanners en zilveroren leek aanvankelijk een groot succes: 2 Japanse en 4 zilveroornachtegalen uitgevlogen. Helaas na 1, 2, 3, 4, 5 dagen hadden ze het allemaal begeven, waarschijnlijk darmstoornissen. Ook het mannetje van de bl.gr.roodstaartjes zag ik later niet meer terug.

Ja, dat zou ik zo het wéé van de vogelkweker willen noemen. Maar ook liet ik nog vrij een koppeltje Dybowski druppelstrilden, ook wel Dusky-druppelstrilden genoemd (noot J.W.: waarschijnlijk afkomstig van de engelse benaming Dusky twinspot), toen ik veronderstelde dat ze jongen hadden.

Het resultaat is, dat ik op het ogenblik drie welgeschapen, fijn bevederde, geringde jongen heb liggen van ruim twee weken oud, die, als alles goed gaat, binnen een week klaar zijn voor het grote leven.

Zie, dit is voor mij het wél van de vogelkweker en het vergoedt heel veel van de risico's die men heeft gelopen en de pech of tegenslag die men als ieder ander ondervindt; het geeft de burger moed; voor mij is het een reden om door te gaan met experimenteren.

Literatuur: Steinbacher en Wolters

Vögel in Käfig und Volière.

Met dank aan Gerard Schroeders en P. Ubink.

Tekst: Jan Wigmore

Foto's Horst Bielfeld

theoretische kennis van de kleurkanariekeek...

overbodige luxe of noodzaak?

Tot nu toe is steeds gesteld dat de kanarie een erfelijke eigenschap dubbel bezit, nl. de ene helft is afkomstig van de man en de andere helft van de pop.

Daarnaast is al eens aangehaald dat op bovenstaande stelling een belangrijke uitzondering bestaat. Om deze uitzondering zo duidelijk mogelijk te omschrijven ben ik u eerst een nadere uiteenzetting schuldig van de wijzen waarop een erfelijke eigenschap kan vererven. Deze mogelijkheden van vererving vormen namelijk een geheel ander begrip dan de wijzen waarop een faktor zich kan gedragen (dominant, recessief of intermediair).

Een erfelijke faktor kan namelijk op twee verschillende manieren vererven, dus van de ene generatie overgaan op de volgende, nl.:

a. De onafhankelijke vererving

Dit begrip kan het best worden verduidelijkt door de benaming letterlijk te volgen. Onafhankelijk bete-

kent in wezen zelfstandig, op zichzelf staand. Onder een onafhankelijke vererving verstaan we dan ook de vererving van een factor op een dusdanige wijze dat geen enkele andere faktor deze vererving beïnvloedt.

Zo'n faktor gaat geheel zijn eigen weg. Bij de kleurkanaries zijn vele factoren bekend die onafhankelijk vererven; we noemen deze daarom ook de onafhankelijke factoren.

In de praktijk van de kleurkanariekeek komt het dan in het kort hierop neer dat het geen enkel verschil maakt of nu de man dan wel de pop in het bezit is van een of beide mutanten van de faktor.

We zagen iets dergelijks reeds bij de bespreking van de vererving van een dominante faktor, de dominant-wit-faktor; de uitkomsten van een paring van een gele man maal witte pop waren gelijk aan die van een witte man maal gele pop. Naast de dominant-wit faktor kennen we de volgende onafhankelijk verervende factoren: de intensief faktor, de recessief-wit faktor, de geel- en of or.rood faktor, de ino faktor, de opaal faktor en de klassieke blauwfaktor, terwijl bij de postuurkanaries ook de kuiffaktor bekend is als een onafhankelijk verervende faktor.

Hoewel bovenstaande factoren onafhankelijk vererven, dienen we er wel op bedacht te zijn dat deze factoren onderling wel een bepaalde invloed op elkaar uitoefenen. Een voorbeeld hiervan is als in een kanarie de onafhankelijke rec.-wit faktor en de onafhankelijke geelfaktor samen gebracht worden; dan zal nl., buiten hun wijze van vererving om, hun onderlinge invloed op elkaar zodanig zijn, dat de recessief-wit faktor de geelfaktor belet om in de uiterlijke verschijningsvorm van de vogel zichtbaar te worden.

In de praktijk spreken we dan van een recessief-witte kanarie die geel verervend is. Ook weet u vanuit de praktijk dat dit zowel een man als een pop kan zijn.

Andere praktijkvoorbeelden zijn: Zowel de man als de pop kan „opaal-bloedig” zijn, daarnaast kunnen beide ook „ino-bloedig” zijn. In plaats van deze twee termen spreken we ook wel van opaal verervend of ino verervend.

Een pop kan evenwel nooit pastel, ivoor of mozaiek-verervend zijn. Hoe dit tot stand komt zien we bij de tweede wijze van vererving, nl. de geslachtsgebonden vererving.

b. De geslachtsgebonden vererving

Bij de genoemde onafhankelijke factoren ontbreken nog een groot aantal factoren die voor ons van veel belang zijn en wel die factoren die verantwoordelijk zijn voor de vorming van de klassieke kleuren groen, bruin, agaat en isabel.

Zonder in nadere genetische details te treden moet toch worden opgemerkt dat die vier kleuren

niet door vier verschillende factoren worden gevormd maar dat iedere kleur tot stand komt door een combinatie van meerdere factoren. Deze factoren, die dus samen een klassieke kleur vormen, bestaan wel alle uit recessieve factoren.

Naast de gekombineerde factoren die dus de klassieke kleuren vormen, ontbreken nog een aantal factoren op het lijstje van onafhankelijke factoren, nl. de pastelfaktor, de ivoorfaktor, de satinetfaktor en de mozaïekfaktor.

Alle factoren, die niet genoemd zijn bij de onafhankelijke factoren, vererven geslachtsgebonden.

Populair gezegd betreffen dit factoren die voor de wijze van vererving afhankelijk zijn van het geslacht van de kanarie die in het bezit is van deze factoren. Hun vererving is dus afhankelijk van het feit of de man-kanarie dan wel de pop-kanarie deze factoren bezit. Daarnaast is het van groot belang te weten dat geslachtsgebonden factoren steeds recessieve factoren zijn.

Nu zijn we meteen aangeland bij de reeds genoemde uitzondering op de stelling dat iedere faktor dubbel in een kanarie aanwezig is. Dit gaat namelijk niet altijd op voor de geslachtsgebonden factoren. De man-kanarie is wel in het bezit van dubbele geslachtsgebonden recessieve factoren, maar de pop-kanarie bezit deze factoren slechts in enkele vorm. Deze laatste uitzondering heeft voor de kleurkanariekweek verstrekken gevolgen, welke in een volgend artikel verder uiteen gezet zullen worden.

Hendrik K.

ZIJ KUNNEN ER NIET BUITEN!

MOULIN-MOUCETTE vogelgrit boordevól mineralen bestaat uit:

- KALKSTEEN
- ROODSTEEN
- HOUTSKOOL
- OESTERSCHELPEN
- NOORDZEEGRIT
- KALKAARDIG ZEEWIER.

In klein- en grootverpakking

**MOULIN-MOUCETTE-VOGELGRIT
ONMISBAAR VOOR UW VOGELS**

use!

pietpraat over:

oranjeroodbruinivoor

oranjeroodbruinivoorschimmel

door: J. Kulper

De standaard zegt over oranjeroodbruinivoor het volgende: eisen als bij oranjeroodbruin, alleen het oranjerood van deze vogel heeft onder invloed van de ivoorfactor een minder diepe kleurnuance.

Over oranjeroodbruinivoorschimmel zegt de standaard dit: eisen als bij oranjeroodbruinschimmel, de bijkleur van deze vogel is echter aanmerkelijk minder diep. Onder invloed van de ivoorfactor kan het oranjerood zich slechts in een rose-nuance uiten.

Voor beide kleurslagen wordt geattendeerd op het feit dat zeer gelet moet worden op de kleuregaliteit. Tot zover het eisenpakket: daarbij springen twee dingen in het oog. Tweemaal wordt verwezen naar de standardeisen voor dezelfde kleurslagen zonder

de ivoorfactor; tweemaal is de kleuregaliteit een dwingende eis.

De vereiste kleuregaliteit zal niemand verwonderen; met die eis staat de standaard vol, dat is van toepassing op ivoren en op niet-ivoren.

Opmerkelijk is dat bij beide onderwerp van bespreking zijnde kleurslagen wordt verwezen naar de „klassieke” moederkleur, het zou logisch zijn om die kennelijk klassieke moederkleuren eveneens in deze bespreking op te nemen.

Dat blijft opzettelijk achterwege. Mocht u geïnteresseerd zijn, de standardeisen voor kleurkanaries zijn voor een luttel bedrag te koop bij het bondsbureau! Ook voor u!

De!

Kijkend naar de beide bijgeplaatste foto's wordt al snel duidelijk dat de in de standaard aangegeven verschillen in kleuruiting onvoldoende tot uiting komen bij deze exemplaren. Dat de intensieve streping vertoont moet als normaal worden beschouwd, de streping, die bij de niet-intensieve zichbaar is, toont aan dat het bruinbezit van deze vogel ondermaats is. Bij alle schimmelvogels in de bruinserie wordt onveranderlijk een maximaal bruinbezit verlangd, zo'n maximaal bruinbezit wordt afleesbaar door het als het ware vervloeien van de streping. Tussen die strepen bevindt zich dan zoveel phaeomelanine dat daardoor de streping van de bruine eumelanine welhaast onmerkbaar overgaat in de tussenliggende phaeomelanine, pas als dat inderdaad het geval is kan van een maximale bruinpigmentconcentratie worden gesproken!

Dus, de afgebeelde oranjeroodbruinivoorschimmel schiet duidelijk tekort qua bruinbezit; dat zal ongetwijfeld merkbaar worden in het puntentotaal, dat voor het pigmentbezit te verdienen is.

Bruine intensieven moeten onveranderlijk een maximale pigmentuiting in fijne streepjes bezitten, tussenliggend bruin (= phaeomelanine) doet de vereiste helderheid van de bijkleur verloren gaan. De consequentie hiervan is onvermijdelijk dat intensieven in de bruinserie TE bruin kunnen zijn, dat is bij de schimmelvogels uit de bruinserie nooit het geval; de benadering is voor beide kleurslagen dus erg verschillend.

Wanneer nu het bruinbezit van de afgebeelde oran-

jeroodbruinivoor op z'n merites beoordeeld moet worden, kan worden vastgesteld dat de streping misschien iets fijner zou kunnen, maar van enig tussenliggend bruin is nauwelijks sprake.

Ergo, de pigmentuiting van deze vogel benadert het gestelde in de standardeisen zeer behoorlijk. De bijkleur lijkt mooi egaal, die kleur is ook in de rug goed waarneembaar, de kleur in de grote pennen van vleugel en staart is storend afwijkend, eerder geel dan roze-rood.

Datzelfde kan ook worden gezegd van de afgebeelde schimmelvogel, beide vogels zullen hier dan ook terecht voor worden gestraft op het keurbriefje.

Toch wordt zodoende eigenlijk de verkeerde bestraft; de vogel kan er eigenlijk niets aan doen, de eigenaar/fokker veel! Wanneer de benodigde kleurstimulans in een veel vroeger stadium zou zijn verstrekt, was het optreden van deze gele kleur in de pennen voorkomen, bij deze vogels is kennelijk de toediening van welke stimulans dan ook pas gestart bij de aanvang van de jeugdruï.

De grote pennen worden bij de eerste rui, de jeugdruï, niet gewisseld, daardoor ontstaat het hier zichtbare kleurverschil, jammer. Het kan echter vermeden worden, er is nog redding voor u! Want als kleurstimulantia worden verstrekt vanaf de dag van de geboorte, zult u aanmerkingen in deze vorm kunnen ontlopen, en ieder puntje is er een, nietwaar?

In de volgende pietpraat zal ik met u de recessiefwitte als zwartoog en als roodoog behandelen, TOT DAN!

De /

ysel

welpi-vit

11 geconcentreerde vitaminen
in waterige oplossing

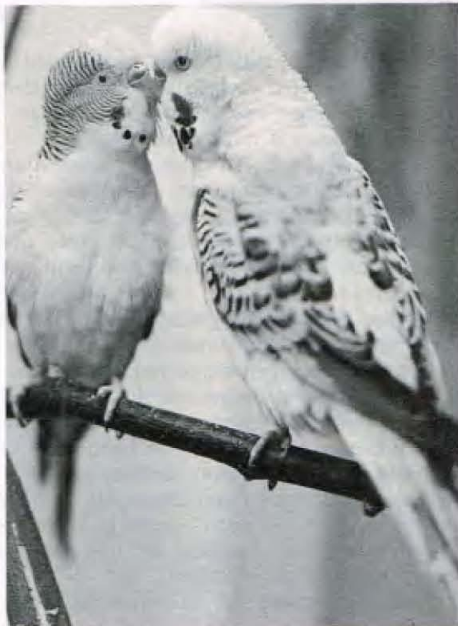
voor vogels van diverse pluimage

In het drinkwaterbakje wordt Welpi-vit snel opgelost en daardoor zonder probleem ingenomen.

Welpi-vit voorkomt infectieziekten, oog- en hersenaandoeningen. Welpi-vit bevordert de ontwikkeling van het embryo en de groei van de jongen. Welpi-vit geeft betere broedresultaten en een hoger percentage uitkomende eieren.

Welpi-vit geeft een glanzende en strakke bevedering. Welpi-vit zorgt voor een goede conditie van alle vogels.

Verkrijgbaar bij dierenspeciaalzaken.

welpi hoort erbij!

HOECHST PHARMA
HEALTH CARE PRODUCTS Postbus 284 Amsterdam

Deel van de Pharmagroep van Hoechst Nederland N.V.

de voliere van de maand

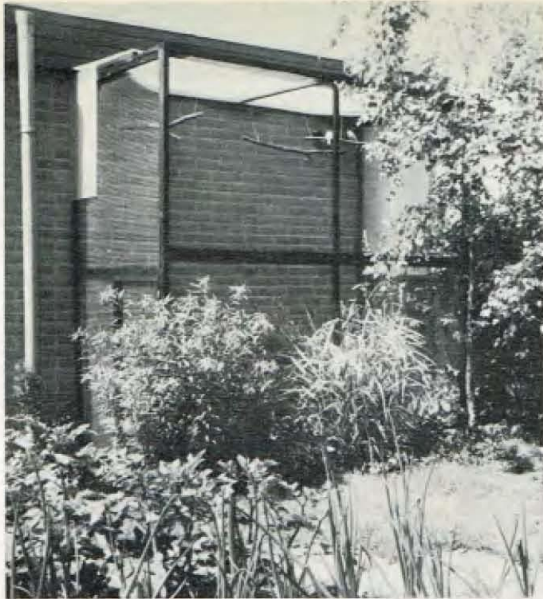
Foto 1.

Henri Visscher, Veldkamp 33 in Harderwijk, is 15 jaar oud en hij houdt al weer zo'n 5 jaar vogels. Het begon in een kleine kooi van 100 x 100 x 40 cm, waarin één koppeltje kanaries het voortreffelijk deed. Al gauw werd overgegaan tot de bouw van een ruimer binnenverblijf van 300 x 125 x 180 cm. Later heeft hij daar, samen met zijn vader, een buitenvlucht tegenaan gebouwd van 300 x 175 x 180 cm. Het geheel is opgetrokken van hout. De voorzijde van het nachtverblijf is voorzien van uitneembare ramen.

Zijn belangstelling gaat in hoofdzaak uit naar kleurkanaries en hij weet er aardig wat te kweken. Vorig jaar had hij echter veel tegenslag, omdat 25 van de 40 vogels dood gingen aan pokken/difterie, een zeer gevreesde ziekte. In verband daarmee is het wellicht goed nog eens op de belangrijkheid van inenten te wijzen. Bij elke dierenarts is de juiste entstof voor kanaries verkrijgbaar en zonder al te veel moeite kan men heel goed zelf de vogels enten. Volg nauwkeurig de aanwijzingen op welke vermeld zijn op de folder in de verpakking. De meest geschikte tijd om te enten is augustus. Succes, Henri, en bedankt voor je schrijven.

Foto 2 en 3.

René Parijs, Raam 8-19 in Uden, is eveneens jeugdlid. Een jaar geleden begon hij aan zijn hobby, het houden en kweken van vogels. Nog geen half jaar later gaf hij zich op als jeugdlid van Avicultura, onze afdeling Uden. Een verstandig besluit, want juist door zo'n lidmaatschap heb je de mogelijkheid om een schat aan informatie over de liefhebberij te verkrijgen. René begon met een tot kamervolière verbouwde kast, waarin grasparkieten en Chinese dwergkwartels werden gehouden. Kort daarna heeft hij, ook samen met zijn vader, een buitenvolière gebouwd. Deze is opgetrokken van houten latten en is 210 x 100 x 210 cm groot. In de garage, waartegen

2 parkieten in een kooitje. Toen het zomer werd dacht ik dat de vogels toch naar buiten moesten kunnen en dus bouwde ik van bij elkaar gescharrelde stukken hout een buitenvolière. Doordat het dak van de schuur lekte en dit nodig aan vervanging toe was, heb ik gelijktijdig daarmee ook een volièrre gebouwd. De lengte van de vlucht is 3,50, de breedte 1,50 en de hoogte 2,50 m. Het geheel is opgetrokken van hardhouten balkjes op een betonnen fundering. Ook de vloer is van beton. Vóór de volièrre is een bak gemaakt waarin enkele vlierwilgen staan, die voor de nodige schaduw zorgen. De binnenvolièrre is 3 m lang, 1 m breed en 2,50 m hoog. Deze ruimte wordt automatisch verlicht door een op een tijdsklok aangesloten TL-verlichting. De binnenruimte is ingedeeld in 3 vakken. De eerste en tweede zijn ingericht als broedruimte, het derde is een vlieg ruimte. Vanuit deze laatste ruimte kunnen de vogels via een opening in de muur in de buitenvlucht komen. Van het jaar voor het eerst ben ik begonnen met het kweken van grasparkieten; 4 koppels waarvan ik 17 jongen bekwam. Naast grasparkieten is er ook nog een koppel valkparkieten, maar die hebben niets gedaan. Volgend seizoen wil ik met 8 koppels gaan kweken. Mijn eerste ervaringen zijn niet slecht." Dat vinden wij ook en ook u, heer Havenaar, nog erg veel plezier met uw vogels.

de vlucht is gebouwd, bevindt zich het nachtverblijf, compleet met verlichting. De buitenvlucht is voor driekwart overdekt met transparante PVC-golfplaatjes. Het houtwerk is met bruine carbinoleum bewerkt. In de vlucht is klimop, vogelkers en den geplant. Ook om de vlucht is aan een fraaie beplanting gedacht. Naast goudbuikjes, napoleonnetjes, enkele kanaries en 1 Japanse nachtegaal, zitten er 2 koppels zebrovinken, 1 koppel kanaries en 1 koppel Chinese dwergkwartels in, welke dit seizoen resp. 9, 8 en 16 jongen grootbrachten. Een prachtig resultaat dus. Ook René wensen wij gaarne nog alle succes.

Foto 4.

Als laatste in deze reeks laten we P. Havenaar, Tuinpad 1 in Berkel en Rodenrijs aan het woord. Hij vertelt ons het volgende: „Ik ben begonnen met

Ook in 1978 hopen we met deze serie te kunnen doorgaan.

Goede zw/w foto met tekst kunt u sturen aan ons redactieadres.

enkele leden van het geslacht brotogeris

Tuiparkiet, de nominaatvorm.

Er zijn verscheidene parkieten van het geslacht *Brotogeris* die u, zeker van naam, wel zult kennen. Ik noem u de kanarievleugelparkiet, witvleugelparkiet en toviparkiet.

Ze worden slechts zelden door de vogelliefhebbers gehouden. De invoer is er ook naar. Erg onregelmatig en eigenlijk maar vrij zelden worden deze vogels in ons land geïmporteerd. Dit geldt in nog sterkere mate voor de Tuiparkiet en de Tiricaparkiet, die we door dit artikel eens graag wat meer bekendheid willen geven.

Aan de **TUIPARKIET** is de wetenschappelijke naam *Brotogeris sanctithomae* toegekend. Of het aan de naam ligt of aan het feit dat ze toch wel iets op elkaar lijken weten we niet, maar vast staat wel dat deze vogel heel vaak onder de naam Sint Thomasparkiet bij de liefhebbers terecht komt. De Sint Thomasparkiet is niettemin toch een geheel andere vogel die behoort tot de familie der Aratinga's. De tuiparkiet komt in nominaatvorm voor in het Amazonegebied, het meest noordelijke deel van Brazilië, westelijk tot Peru en Oost-Ecuador en noordelijk tot Bolivia. Er is één ondersoort beschreven, *B.s.th. takatsukasae*, die in het gebied van de oostelijke benedenloop van de Amazone leeft. Ongeveer 17 cm groot zijn ze, waarvan de staart een derde deel uitmaakt.

Tijdens waarnemingen in juli 1900 is in noordoost Peru een nest van de tuiparkiet gevonden met zes jongen, in de holte van een dikke en grote zijtak van een levensgrote boom, op 6 m boven de grond.

Ze leven in open velden en komen ook voor in suikerrietplantages. Tijdens de broedtijd leven ze paarsgewijs; buiten die periode in kleine groepjes van 8 tot 10 vogels.

In het begin van de tweede helft van de 19e eeuw waren enkele exemplaren reeds in de collectie van de Londense Zoo opgenomen. Kweekresultaten zijn niet bekend. Hun voedsel bestaat uit zaden en vruchten.

De **TIRICAPARKIET**, *Brotogeris tirica*, is een wat forsere, onopvallend gekleurde vogel van 23 cm groot. Hij komt voor in Oost-Brazilië, van Oost-Bahia en het zuidelijke Goias tot Rio Grande do Sul. Geen ondersoorten.

Over het leven in de vrije staat zijn slechts weinig gegevens bekend. Men weet dat hun voorkeur uitgaat naar bloesem, fruit, nectar, bessen en mogelijk ook kleine insecten. Optredend in vrij grote zwermen, kunnen ze nogal wat ravage aanrichten in rijst- en maisvelden.

Slechts enkele broedresultaten zijn bekend. In 1882 kweekte de heer Hintz uit Rastenburg 5 jongen. De oudervogels hadden hun nest verkregen door een gat in het plafond van de broedkamer te knagen en zich tussen het plafond en de vloer van de bovenverdieping te vestigen.

De Engelsman Lovell-Keys verkreeg in 1914 van één paartje 4 eieren. Na 26 dagen kwamen ze uit. Alleen de pop broedt en de man voorziet haar in die periode van de nodige snavelkost.

Tuiparkiet, de ondersoort. Deze onderscheidt zich van de nominaatvorm door de lichte, geelgekleurde veerpartijtjes rond de ogen.

Tiricaparkiet.

Zowel Tui- als Tricaparkieten schijnen sterke vogels te zijn die zonder veel bezwaar ons klimaat kunnen weerstaan. Naast een rijkelijk gevarieerde zaadmenging dienen ook voldoende vruchten te worden verstrekt.

KWEKERS C.Q. HOUDERS VAN ZUIDAMERIKAANSE PARKIETSOORTEN

Vrij regelmatig wordt ons gevraagd of wij leden met name kunnen noemen welke Zuid Amerikaanse parkieten of papegaaien houden, zoals de aratinga-, pionus-, pyrrhura- en andere soorten. Meestal ontbreekt het ons aan gegevens en moeten wij het antwoord schuldig blijven.

Ons verzoek is nu dat allen die dergelijke soorten hebben, zich eens bekend maken. Stuur ons een briefje waarop naam, adres, woonplaats en evt. telefoonnummer is vermeld alsmede welke soorten men in het bestand heeft (opgave van wetenschappelijke naam). Wij kunnen daarvan een lijst samenstellen, welke dan later onder de betrokken leden verspreid kan worden. Op die manier kan men dan contact met elkaar zoeken en zondig gegevens uitwisselen. Bovendien bestaat dan ook een gereede kans dat men met elkaar tot het samenstellen van bepaalde kweekparen kan komen. Belangrijk is namelijk dat alles wordt gedaan om juist met deze soorten kweek-

door Cees van Berkel
Foto's: Wolfgang de Grahl

Literatuur: Parrots of the World, J. M. Forshaw.
Encyclopedie voor de vogelliefhebber,
deel 4.

resultaten te behalen. Meestal betreft het vrij zeldzame soorten en het is eigenlijk de plicht van de liefhebber om er alles aan te doen om die soorten in stand te houden.

De ervaringen met de Australische parkietsoorten hebben ons geleerd dat het haalbaar is om in betrekkelijk korte tijd een enorm bestand op te bouwen. Overigens, met de Zuid Amerikaanse soorten zal dit niet zó gemakkelijk gaan omdat enerzijds hun aantal veel geringer is en anderzijds omdat met de Zuid Amerikaanse soorten niet ongestraft zomaar in teelt kan worden bedreven. Dat neemt niet weg dat het wel degelijk binnen het bereik van de liefhebber is om goede resultaten te behalen. Er moet dan echter wel worden samengewerkt. Vandaar onze oproep, waarvan we hopen dat er spontaan op zal worden gereageerd. Het is werkelijk hoog tijd! Redactie „Onze Vogels“, Postbus 74 te Bergen op Zoom.

**Goed nieuws voor
alle insektenetende vogels:**

**Sluis Universeelvoer,
verrijkt met insekten en
vruchten, nu nòg beter!**

Dit complete
hoofdvoedsel bevat alle vitale
bouwstoffen - zoals eiwitten,
koolhydraten, vitaminen en
mineralen - in de juiste verhouding.

Vogels, gevoed met Sluis Universeelvoer,
zingen als in de vrije natuur, blijven glad en
mooi in de veren en komen
gemakkelijk en vlug door de rui.

Sluis B.V., Postbus 31, Etten-Leur.

Sluis
Rijk als de natuur

wat lezers schrijven

kwekers van waterslagers

Zo hier en daar, tijdens vergaderingen en op technische dagen, hoor je wel eens dat er zo weinig wordt geschreven over de waterslagers. Ik ben het daar maar gedeeltelijk mee eens, want regelmatig kom je in ons maandblad wel een artikeltje over die tak van sport tegen. Mijn vraag luidt op zo'n reactie, wat wil je weten?

Wat mij, in deze tijd van haast, snelheid, spanningen etc. het meest opvalt is dat de waterslagerssport groeit als nooit tevoren. Er is wel degelijk erg veel belangstelling voor deze tak van de vogelliefhebberij. Zouden velen tot de ontdekking zijn gekomen dat deze sport een goede medicijn is om overleefd te blijven? Het doel van mijn schrijven is overigens, dat wij met een nijpend tekort aan keurmeesters zitten. Willen we de toename aan belangstelling daadwerkelijk vóór blijven, dan is uitbreiding van ons keurcorps noodzakelijk.

Er zijn, en dat ondervind ik tijdens mijn keuringen regelmatig, tal van erg goede kwekers van waterslagers. Juist dergelijke mensen zouden we goed in ons corps kunnen gebruiken. U dient daarbij te weten dat er door mij een schriftelijke cursus wordt gegeven. Deze cursus bestaat uit een ruim aantal vragen welke u door het bestuderen van het boekje Waterslagers en Harzers, welk boekje als ondertitel heeft het houden en kweken van, en dat is geschreven door de heer M. van Woezik. Volgens mijn ervaringen is een dergelijke cursus een goede methode om alles over de zangsport aan de weet te komen, alsmede om een goede ondergrond te verkrijgen om later met goed gevolg een examen voor keurmeester af te leggen.

Keuren van zangkanaries is een uiterst plezierige bezigheid. Wilt u meerdere gegevens, dan kunt u mij bellen of schrijven.

H. Butter, Amstelstraat 60 te Beverwijk, Telefoon 02510 - 3 36 17.

VOGELS HOUDEN SAAI? ... „HO MAAR“!

Kortgeleden sprak ik iemand die zich wat laatdunkend uitliet over mijn hobby van vogels houden. Het lijkt mij maar saai zo sprak hij, die arme beesten sluit je op en je kan er alleen nog maar naar kijken. Nee mij niet gezien, ik heb liever een hond. Ik heb hem maar laten praten, ook gezien hoe hij met zijn hond omging (arm beest) en ook omdat je zelf vogels moet gaan houden „verzorgen en kweken“ om dit te beleven. Daar ik steeds met genoeg de ervaringen van andere sportvrienden lees, wil ik ook mijn leuke ervaringen u niet onthouden.

Het eerste geval is al weer een paar jaar geleden. Het ging hier om een vrij groot nestkastje waarin een paartje zebrevinken was gehuisvest. Bij controle verbaasde het mij dat er in de éne hoek die hoger was gestoffeerd 2 jongen en één ei lagen, en in de andere wat lagere hoek 2 eieren. Ik deed zoals menigeen gedaan zou hebben de 2 jongen en het

ei bij de andere 2 eieren. Mijn vermoeden was namelijk, dat de eieren waren weggerold naar het lagere gedeelte. U kunt begrijpen dat ik raar stond te kijken toen ik enkele ogenblikken later de jongen op de grond zag liggen. Impulsief nam ik ze weer op en stopte ze weer in het nestkastje. Ook deze keer werden ze er weer uitgegoid. Dat gaf mij te denken. Zou papa Zebrevink 2 vrouwtjes hebben of zater er 2 paartjes in één blok? Ik ben er nooit achter gekomen. De 2 jongen zijn wel groot geworden door de voorbeeldige pleegouders de Japanse meeuwen.

Het 2e voorval is een recent geval van dit seizoen. Door mijn verhuizing moest ik de meeste van mijn tropische vrienden van de hand doen. In mijn nieuwe woonplaats ben ik toch ook weer met de bouw van een volière begonnen.

Daar ik toch opnieuw moest beginnen wilde ik het eens met parkieten proberen. De bevolking bestaat momenteel uit valk- en grasparkieten met daarbij als overblijfsel uit mijn vorige volière een zebrevinkman en een paartje bandvinken. En weer is het de zebrevink die voor een verrassing zorgde. Mijn witte span valkparkieten huisvestte in een blok waarin ik zaagsel als mestmateriaal had gedaan. Dat ze het best naar de zin hadden uitte zich in het leggen van 4 eieren en het uitbroeden hiervan. De jongen groeiden voorspoedig op zoals steeds bij nestcontrole bleek. Wat me toen al wel op viel was dat er steeds meer rommel in het blok kwam. Tot op een moment dat ik de zebrevinken met een bek vol materiaal het broedblok zag binnengaan. Zo heeft deze harde werker het hele blok volgesjouwd terwijl de parkieten er in woonden.

H. H. Huisman, Middelstum

EEN GELUKKIG 1978!!!

Het jaar is bijna weer ten einde,
hoe is 't gegaan met onze Bond?

'k Geloof we kunnen rustig zeggen:
„Ja, de „patiënt is „kernegezond“ !”

We werden weer een heel stuk groter
en menig vogelvriend liet zich spontaan,

het doel van onze Bond verklaren
en meldde enthousiast zich aan!

Ik hoop dat 't nieuwe jaar zal wezen
als zeven en zeventig zo goed!

Met allen één en één voor allen
komt men toch waar men wezen moet!

Bestuur en Leden, 'k wens u allen
met uw gezinnen bij elkaar.

Een heel goed Bondsjaar en gezondheid
met een GELUKKIG NIEUWE JAAR!!!

Jan Kuiters

Oosterhesselen

beplanting in en om de volière

In iets meer dan zes achtereenvolgende jaargangen hebben we u, zo veel als in ons vermogen lag, geïnformeerd over beplanting in en om de volière. Uit de vele reacties die we in de loop van de jaren naar aanleiding van deze artikelenreeks hebben ontvangen, bleek dat er erg veel belangstelling was en terecht. Vogels, bloemen en planten, het hoort allemaal zo wezenlijk bij elkaar.

We hopen dat een en ander er toe heeft bijgedragen dat er inderdaad ook meer oog voor de „aankleding” van de volière is verkregen, dan heeft deze serie aan het doel beantwoord.

Hopenlijk zijn we over enige jaren in de gelegenheid om aan een herhaling te denken.

Voorlopig is echter dit artikel helaas het laatste en we willen u daarin, door middel van een vijftal kleurenfoto's, nog even wijzen op wat „randgoed” en andere laagblijvende planten welke zeer zeker de moeite waard zijn. Juist met dergelijke planten kunnen we onze tuin om de volière zo'n fraai en kleurig aanzien geven. Tal van mogelijkheden zijn er en we verwijzen u gaarne naar uw hovenier of tuincentrum waar te kust en te keur voorradig is.

Overigens, het ligt niet in de bedoeling om het nu ineens zonder „groene bijdrage” te stellen. Met ingang van de nieuwe jaargang hopen we u iets te kunnen vertellen over kamerplanten en wij verwachten dat daar evenveel belangstelling voor is. We weten ons dan tevens gesteund door hett bureau Voorlichting bloemen en planten, dus wat dat betreft zal er weinig aan mankeren. Graag tot dan.
FLORAVI

onze tuin

Als voorlopig laatste bijdrage voor ons maandblad wil ik het hebben over de vleermuizen. Nu zult u zich misschien afvragen wat hebben de vleermuizen nu met mijn tuin te maken. Nou, dat is toch nogal wat. U dient er rekening mee te houden dat deze diertjes in de nachtelijke uren heel wat schadelijke insecten opnemen. Alles wat op deze manier verdwijnt kan in uw tuin geen schade meer aanrichten. Nu is het zo, dat het voortbestaan van onze vleermuis in gevaar dreigt te komen. Hoe zo dan, zult u zich afvragen, ik heb er nooit een gevangen of doodgereden. Het is ook niet zo dat ze nu al direct worden bedreigd, maar de omstandigheden die voor de vleermuizen van levensbelang zijn, dreigen te verdwijnen. Als u weet dat vleermuizen overwinteren in kelders, holle bomen, zolders en ook in de mergelgrotten van Zuid-Limburg, zult u al zo kunnen begrijpen dat hun mogelijkheden steeds minder worden. Kraamkamers vond je nogal eens in oude kerktorens. Veel kerken worden gesloopt, andere zodanig gerestaureerd dat er niets meer in binnen kan komen. Nu bovendien nog een plan om een deel van de St. Pietersberg in Zuid-Limburg, om de mergel af te graven. Dat kan dan best wel eens funest zijn.

Er leven in ons land zo'n 15 soorten vleermuizen welke allen beschermd zijn. Een paar van de bekendste soorten zijn de dwergvleermuis, de franje-staart, de vale vleermuis, de rose vleermuis en de grootoorvleermuis.

Wat de overwintering betreft, vallen de diertjes in drie groepen uiteen. Sommige soorten trekken, net als de vogels, naar warmere streken; een andere groep overwintert in de mergelgrotten en een derde groep zijn standdieren, ze blijven waar ze zijn. Deze laatste groep overwintert in holle bomen, oude gebouwen en kelders. Vooral voor die laatste groep kunnen wij, tuinliefhebbers, wel wat doen. Het vraagt niet eens veel werk. De vogelnestkastjes, die waarschijnlijk ook wel rond úw huis hangen, zijn uitstekend geschikt om ze door de vleermuizen te doen gebruiken als slaappleaats. Vooral de zogenaamde mezenkastjes zijn bij uitstek geschikt en door een kleine ingreep te veranderen in vleermuizenkastjes. Op de bodem van zo'n mezenkastje timmert u een latje, u hangt vervolgens het kastje met de oorspronkelijke bodem naar boven, dus het invlieggat aan de voorkant zit onder, tegen een muur. De vleermuizen kunnen nu in dat kastje aan het latje hangen. Simpel en doeltreffend. In het voorjaar kunt u het nestkastje weer omdraaien en het is dan weer voor de vogels beschikbaar. Stoor een vleermuis nooit tijdens zijn winterslaap. Laat hem met rust! Om namelijk goed wakker te worden, duurt ongeveer 20 minuten, verbruikt het diertje zoveel energie dat hij tijdens het verdere verloop van de winter een tekort aan reservevoedsel heeft en onherroepelijk dood gaat.

Tot slot nog dit: De Koninklijke Nederlandse Natuurmuseumvereniging geeft een boekje uit dat speciaal gewijd is aan de vleermuizen in ons land. Hierin

vindt u ook een voorbeeld van een speciaal vleermuisoverwinteringskastje. Inlichtingen kunt u altijd krijgen bij een natuurmuseum in uw buurt.

J. T. van Hartskamp

Onkruiden

Wilde Peen (*Daucus carota*)

Als u op een wandeling langs een landweggetje een plant aantreft met eigenaardig gevormde, eironde bol op een steel, moet u er niet zomaar achteloos voorbij lopen. Het is het uitgebloeide bloemscherm van de Wilde Peen.

In deze bol bevinden zich ontelbare zaadjes.

De bloeitijd van de Wilde Peen vangt aan in mei en eindigt in september.

Als u de plant die u gevonden hebt, weet te „beschermen“, kunt u er dus de gehele zomer van plukken.

De bloemscherm wordt gevormd uit kleinere schermpjes, die ieder weer uit 10-20 aparte witte bloempjes bestaan. De bloempjes zijn erg rijk aan stuifmeel, waardoor bijen en andere insecten er dan ook in grote getale op te vinden zijn. Deze insecten worden vermoedelijk gelokt door een steriel donker-purperkleurig bloempje in het midden van het bloemscherm.

De Wilde Peen is afkomstig uit landen rond de Middellandsche Zee. Vanhieruit is ze verspreid over Europa, Azië en een gedeelte van Afrika.

Er worden ook tamme peensoorten gekweekt. Denk maar aan de Flakkeesche stomppunten en Amsterdamske bak peentjes.

De zaden van deze zijn even goed als die van de Wilde Peen. Ze leveren een gezonde bezigheid voor uw vogels.

Door de grote hoeveelheid zaden die een plant op kan leveren, soms wel ongeveer 4000 zaadjes per plant, behoeven zij zich beslist niet te vervelen. Zij weten de zaadjes er keurig uit te „peuteren“.

Ook de Koninginnepage maakt van de zaadbal gebruik door haar eieren keurig in het holletje aan de bovenzijde van de bol te leggen, zodat u er ook rupsen van deze vlinders op kunt vinden.

U ziet dat er velen van de plant gebruik maken. Behoort u daar ook bij?

P. J. de Penning

**vogelimport
en bloemisterij
SIEM VAN 'T HART**

Kralingseweg 443 b, Rotterdam
(Grens Capelle a/d IJssel)
Telefoon 010-12 75 11

- **Regelmatig in voorraad:**
Vrucht- en insectetende vogels, zoals:
Tangara's, Beo's, Quetzals, Toekans,
Nachtgalen, Vliegenvangers, etc.
- **Vanaf heden ook verkrijgbaar:**
Alle soorten **tropische vogels** uit
verscheidene delen van Afrika en Zuid-Amerika.

Verkoop aan particulieren en winkeliers.
Geen verzending van vogels en prijslijsten.

REKLAME-AANBIEDING

van eerste kwaliteit hoogglanzende,
vernikkelde bekertjes op luxe houten voet,
inwendig zilvergrijs, met verchroomde knop
SERIE 2000: hoogte 14½-16½-18 en 21½ cm
bij afname van

- 1 serie* van 4 bekertjes à f 57,50 per serie
- 2 series van 4 bekertjes à f 55,— per serie
- 3 series van 4 bekertjes à f 52,50 per serie
- 4 series van 4 bekertjes à f 50,— per serie
- 5 series van 4 bekertjes à f 47,50 per serie
- 6 en meer

series van 4 bekertjes à f 45,— per serie

- * 1 serie = van elke maat 1 bekertje
- tegen meerprijs zijn opzetfiguren leverbaar
- graveren op bekertje à f 0,12 per letter, op
graveerplaatjes à f 0,07 per letter, graveer-
plaatjes à f 0,65 per stuk
- alle prijzen zijn exclusief 18% BTW en
verzendskosten
- deze aanbieding geldt zolang de voorraad
strekt

Oosterbeek's Sportprijzen

Industrieterrein De Kronkels 30
BUNSCHOTEN, Telefoon 03499 - 18 71

Nederlands grootste en goedkoopste fabrikant van
sportprijzen - een zeer grote collectie ereprijzen
in alle prijsklassen houden wij voor u in voorraad
— moderne vormgeving — lage prijzen — hoge
kortingen — (zeer) snelle leveringen —

Bezoek onze showroom te Bunschoten — ook
zaterdag geopend van 9.30 tot 13.00 uur

ORNI-MONDO p.v.b.a.

- Engelse POSTUURKANARIES (rechtstreekse import) -
ook prima BELGISCHE BULTEN, SCOTCH FANCY, enz.
Steeds honderden vogels in stok.
- Wildvang Kapoetsensijs en Boliv. Zwarte Sijs (Spinus
culcatus en sp. atratus).
- Grote variëteit van TROPEN, Ara's Grijs en Groene
papegaaien.
- SPORTTROFEEËN, MEDAILLES, ROSETTES (met uw
tekst gratis).
- Zaadzifters, Hospitaalkooien, Schakelklokken, Dimmers.
- PROSPECTUS op aanvraag (specificeer wat u wenst).
- STEEDS KOPER VAN UW AUSTRALISCHE PRACHT-
VINKEN en KANARIES.

Frans Beirenslaan 125
2210 Borsbeek - Antwerpen
Tel. (van uit Nederland) 09.32.31.39.39.40

NAJAARSAANBIEDING

met gunstige termijnbetalingen
voor leden van: ONZE VOGELS

1. **Encyclopedie v.d. Vogelliefhebber,**
4 Banden slechts 12 maand.term. van
f 30,—
2. **Vogelparadijs in Kleuren,** 10 delen
m. 800 pln. slechts 12 maand.term. van
f 21,50
3. **Het Grote Kanarieboek,** met 80 kleuren-
foto-pln. slechts 6 maand.term. van f 10,50
4. **Kwartels en Fazanten,** met talloze kl.- en
foto-pln. slechts 6 maand.term. van f 10,50
5. **Het Grote Kleurparkietenboek,**
met 64 kl.pln. (Grasparkieten!)
6 maand.term. van f 9,50
6. **Australische Papegaaien en Parkieten,** met
kl. en fotopl. slechts 6 maand.term. van
f 9,—
7. **VOGELS VAN EUROPA - NIEUW -**
met 72 kl.pln. slechts 6 maand.term. van
f 5,—

Bel snel: 05759 - 19 50 of bestel op giro:
1023120.

Gratis: Hobby-boekencatalogus op aanvraag.

**INTERNAT.
HOBBY-BOEKHANDEL**
Postbus 20, Gorssel

Ja-V **bon**
Wilt U nu gratis
documentatie sturen?

Naam

Staat

Plaats

**AUTO-MATISCH
BALG-APPARAAT**

- Lichtmeting bij volle lensopening
- Vol-automatische diafragma regeling
- Geen kabels of dubbele draadontspanners
- Met een 105 mm NOVOFLEX automatische objectiefkop instelbaar van 22 cm tot ∞
- Leverbaar voor praktisch elke moderne spiegelreflex camera

JAN SWART BV
Weesperzijde 80, Amsterdam, Tel. 020 - 94 23 16

ssel

De

(een) genezing van kaalheid

J. Versloot

Als ik weleens op bezoek kom bij collega-liefhebbers, dan valt het mij vaak op dat veel van de tropische vogels die ze binnenshuis houden, gedeeltelijk kaal zijn. Veel van de tijgervinken, napoleonnetjes, goudbuikjes e.d. lijden hieraan. Vooral de nek is heel vaak zonder veren.

Sommige mensen beweren dat die vogeltjes elkaar kaal pikken, maar of dat de eigenlijke oorzaak is, heb ik niet kunnen vaststellen. Toch heb ik enkele ervaringen met zulke eerst 'kale' vogels, die later weer een prachtig verenpak kregen. Deze ervaringen wil ik U niet onthouden; misschien doet er iemand zijn voordeel mee op.

Jarenlang heb ik het leuk gevonden (en eigenlijk nog) om 'krukken', zieke of misvormde vogels weer wat op te lappen. Ik vond het heerlijk wanneer een (volgens de verkoper) ten dode opgeschreven vogel na enige tijd weer gezond en wel door de volière vloog.

Nu suggereert de bovenstaande zin dat het 'op-lappen' altijd succesvol was. Niets was echter minder waar, meestal was het fifty-fifty. Heel wat duurdere soorten (die ik vanwege hun gebrek erg goedkoop kreeg) heb ik zo verpleegd en daardoor heb ik nogal wat ervaring opgedaan met de meest uiteenlopende vogelsoorten.

Maar nu terug naar het verhaal: Een paar jaar geleden zag ik op de Haarlemse botermarkt een dierenverkoper die een kooitje had staan waar op stond: alle soorten 1 gulden. Meteen ging ik kijken, maar dat de vogels zo goedkoop waren was niet verwonderlijk. Allemaal hadden ze grote kale plekken of andere schoonheidsfouten.

Tussen de tijgervink, zebra-vink en kanarie zag ik twee wevers zitten. Zó kaal had ik nog nooit een dier gezien. De ene had wat rode veren op de borst en wat lichte donsveren (dit was een oranjeweverman) en de andere had een bevederde kop en wat bruine veren op de vleugels en bij de poten. Beide waren staartloos. De rest van het lichaam was kaal.

Ik kreeg medelijden met de wevers (het was een koude dag in september) en ik besloot ze allebei te kopen omdat ze geen echt zieke indruk maakten. Net toen ik het tegen de koopman wilde zeggen, zag ik, dat de manwever zich agressief gedroeg: hij pikte steeds naar zijn medebewoners. Dus zei ik tegen de verkoper dat ik alleen de pop wilde (een strijdlustige vogel kon ik niet gebruiken). De man wilde mij de twee vogels geven voor 1 gulden. Dat was natuurlijk spotgoedkoop, maar ik weigerde. Ik vermoedde namelijk dat als de weverman weer helemaal goed zou zijn, dat hij zich dan nog feller zou gaan gedragen. Toen ik thuiskwam met de rillende vogel (het popje dus), zette ik haar in een inzetkooitje. Als voer gaf ik een mengsel van parkiete- en tropisch zaad en wat krachtvoer.

De volgende dagen bleek echter dat de vogel in een andere kooi moest. Steeds vloog ze wild tegen de tralies op. Dat was zo'n naar gezicht, dat ik haar na twee dagen in een ruime vitrine plaatste. Meteen was ze rustig en begon te baden. Bij het al genoemde voer gaf ik universeelvoer, waar niet veel van gegeten werd. Verder elke dag wat groen of fruit. Soms gaf ik een meelworm, maar zonder resultaat: ze taalde er niet naar.

Ik kon goed controleren wat er gegeten werd, want de wever was de enige bewoner van de vitrine.

Als ik de kooi schoonmaakte, mocht ze los in de kamer. Vliegen was er niet bij, want dat ging niet met die paar veren.

Op een dag hoorde ik fanatiek pikken tegen de achterglaswand van de vitrine. Aan de andere kant van het glas bleek een spin te zitten en die probeerde ze te bemachtigen. Ik ving de spin en gooide hem in de vitrine. Binnen enkele ogenblikken was het diertje opgegeten. Vanaf die dag kreeg de wever elke dag spinnen (die mijn vader van zijn school meenam en die ik zocht in de bijkouken).

Volgens wij was het menu nu compleet en zouden de veren wel gauw aangroeien. Maar... na zes maanden zag de vogel er nog precies hetzelfde uit als op de eerste dag. Ik begreep er niets van.

Intussen was het begin april en hoewel ze nog niet vliegen kon, deed ik haar in de buitenvolière. Via de takken kon ze toch op alle plekkjes komen en ogenschijnlijk had ze er geen hinder van dat ze niet kon vliegen.

Een paar dagen na het in de volière laten, werd het nogal koud en ik twijfelde wat ik zou doen. De vogel rilde wel wat, maar maakte toch geen zieke indruk en at goed. Daarom besloot ik het er op te wagen en haar buiten te laten. Wel hield ik alles natuurlijk goed in de gaten.

De kou hield ongeveer twee weken aan en toen werd het weer zachter. Na deze week lette ik weer eens extra op de wever en tot mijn grote verbazing zag ik dat op de kale plekken allemaal stoppels waren gekomen. En na nog een week of twee-drie was niet te zien dat het dier zo kaal geweest was. Ze was prachtig bevederd.

Dit alles stemde mij tot nadenken. De verzorging was namelijk minder want de spinnen bleven achterwege sinds het verblijf in de buitenvolière. Volgens mij stimuleerde de kou, de wind e.d. de verengroei, terwijl in de beschermde vitrine misschien geen aanleiding was tot het vormen van veren. Tevens was er veel meer afleiding in de volière.

In dit laatste punt (afleiding) werd ik een jaar daarna gesterkt. Ik kreeg in het begin van de zomer twee napoleonnetjes, die jaren in een binnenkooi hadden doorgebracht. De nekjes waren dan ook helemaal kaal. Na twee maanden in de buitenvolière te zijn geweest, waren ook zij prachtig in de veren, terwijl de voeding hetzelfde bleef. Merkwaardig was het dat dit proces langer duurde dan bij de wever.

Klaarblijkelijk is een buitenverblijf veel beter dan een binnenkooi. Nu wisten velen van ons dat al. Maar dat veren zó snel zouden aangroeien, had ik nooit verwacht. Waar het precies aan ligt, weet ik niet. In de buitenvolière is het leven meer natuurlijk. De lucht is er niet zo 'droog' als binnen. De vliegruimte

Vervolg op pag. 545

De
sel

kleine cubavinken (*tiaris canova*)

Foto: H. Bielfeld

De kleine Cuba-vinken zijn afkomstig van het eiland Cuba en de omliggende eilanden waar ze leven in droge steppen en zich voeden met gras- en onkruidzaden. Vroeger werden cuba-vinken in grote aantallen gevangen en geëxporteerd, maar tegenwoordig heeft men daar in Cuba blijkbaar de tijd niet meer voor. De import is althans sterk verminderd en wellicht zijn de Cubavinken die we tegenwoordig kopen kunnen van andere eilanden afkomstig.

Het is merkwaardig, dat vroeger, toen er nog volop cubavinken verkrijgbaar waren, met dit alleraardigste vogeltje niet vaker is gebroed. Het broeden met cubavinken is namelijk helemaal niet zo moeilijk. Vermoedelijk heeft men echter nooit veel aandacht aan het kweken van cubavinken besteed, omdat men er van uitging, dat men dit vrij goedkope vogeltje toch het hele jaar door kopen kon.

Cubavinkjes zijn maar klein, nauwelijks de grootte van een zebrovink. Het mannetje is alleraardigst gekleurd met zijn heldergele kraag, die fel afsteekt tegen het zwart van wangen en borst. Op de rug is de kleur olijfgroen, een beetje donkerder op schouders en vleugels. Op de vleugels heeft de cubavink een aantal fijne zwarte streepjes. De staart is eveneens olijfgroen, borst en buik zijn grijs. Naar achter wordt de kleur lichter. Het zwart van wangen en keel is door een sierlijk streepje zwart verbonden met het zwart van de borst. Het popje mist het zwart geheel. Het geel is bij haar lichter en de wangen

zijn bruinachtig. Pop en man hebben roze pootjes en een blauwgrijze snavel.

Cubavinkjes zijn van nature vreedzame vogeltjes die bij allerlei andere kleine vogels zonder bezwaar gehouden kunnen worden. Ze zijn dan ook zeer geschikt voor de tropische volière, maar men kan ze ook samenhouden met kanaries en niet al te agressieve wildvogels.

Ook een groepje cubavinken verdraagt elkaar best, maar in de broedtijd zet men deze vogeltjes toch liever met een koppel in een kleine volière of kooi. Ze maken het elkaar dan lastig, en ze zijn zo geïnteresseerd in elkaars bezigheden, dat de nestbouw en het broeden mislukken tengevolge van de belangstelling die ze in die verrichtingen tonen. De mannetjes kunnen zich in die tijd erg agressief gedragen ten opzichte van soortgenoten.

Cubavinken broeden wel in nestkastjes. Dit moeten houten bakjes zijn met een halfopen voorfront, want voor de bekendste broedblokjes met een vlieggat voelen de vogeltjes niet veel. Nog beter is het, de vogels zelf een nestje te laten bouwen in een struik of een bosje hei. Ze gebruiken daarvoor uitgeplozen touw, draadjes, fijn hooi en veertjes en ze maken een kogelrond nestje met een vlieggat aan de zijkant.

Beide vogels zijn druk met de nestbouw als ze eenmaal hun zinnen op het stichten van een familie hebben gezet. Het aantal eitjes bedraagt vier. De

grondkleur van deze eitjes varieert van groenachtig tot lichtblauw. Aan de stompe zijde hebben de eitjes paarsachtige of grijsachtige stippeltjes.

Het broeden geschiedt door beide ouders. In hun ijver zitten ze daarbij vaak samen op het nest. De broedtijd bedraagt twaalf tot dertien dagen. Beide ouders voeren de jongen. Ze doen dat met in hun krop voorgeweekte zaden. Die zaden bestaan uit kanariezaad, witte en gele millet, trosgierst en gierst. Ook insecten en groenvoer kan men verstrekken, maar absoluut noodzakelijk is dat niet, want groenvoer eten ze meestal weinig en ook insecten worden door sommige exemplaren nauwelijks bekeken. Het is echter aan te bevelen te trachten de vogels kleine meelwormen, mieren eitjes en enchitraeën te laten eten en men kan ook droog insectenvoer door het zaad mengen. Kiemende zaden worden wel gegeten, vooral graszaad, als de kiemen tenminste niet te lang zijn.

Als zangers hebben de cubavinken niet veel te betekenen. Ze doen hun best, maar hun bescheiden liedje is nauwelijks hoorbaar.

Vervolg van pag. 543

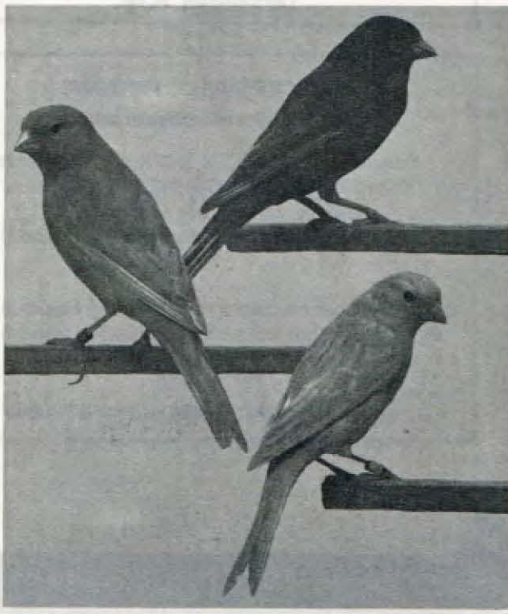
is meestal groter en (zeker in een beplante vlucht) is er veel meer afleiding. Ook kunnen de insecten, die mogelijk buiten gevangen worden, ertoe bijdragen dat de conditie beter wordt (hoewel het verhaal van de wever er misschien gedeeltelijk mee in tegenspraak is). Deze combinatie van factoren heeft tot gevolg dat de kale plekken weer ingenomen worden door mooie veren.

Heeft U 'kalende' vogeltjes, probeer het eens met een buitenvlucht (indien mogelijk) of leen ze enige maanden uit aan iemand die ruimte heeft in zijn vlucht. Het resultaat is dan hopelijk even verbluffend als bij mij.

pietpraat over kleurkanaries

door jan kuiper

foto's van dennis avon en tony tilford

PIETPRAAT OVER KLEURKANARIES

geschreven door JAN KUIPER

en uitgegeven door

UITGEVERIJ HELMOND

Uitvoering:

Omvang 224 pagina's, formaat 15 x 22,5 cm

Meer dan 60 kleurenfoto's.

Gebonden, omslag in 4-kleuren
en geplastificeerd.

Prijs f 24,50

BESTEL DIRECT, U ZULT ER BESLIST GEEN SPIJT VAN HEBBEN

Door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324, t.n.v. N.B.v.v. BOEKENSERVICE te Bergen op Zoom, ontvangt u, na ontvangst van uw betaling, het boek franco thuis.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.
Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:
enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-602437 - Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 013-34 15 79
b.g.g. 013-34 13 28

In- en verkoop van alle soorten siervogels. Speciaal Australische Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.
Bonds-kooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS“
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-1682

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, volière, broednesten etc.
Het gebruik van insecticide is 100x minder.

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

G.J. van Gelder b.v. Zaandam Holland

VOGELZADEN

130 jaar ervaring in vogelzaden

tel.: 075 - 166951

VOGEL VAN DE MAAND

goudhaantje

door Meindert de Jong

De lilliputters onder de Europese vogels zijn het **goudhaantje** en het **vuurgoudhaantje**. Van boven is de eerste groenachtig, van onderen vuilwit. De vleugeltjes zijn donker met twee witte dwarsstreepjes. De slagpennen zijn gebiesd met lichte randjes; de donkerbruine staart heeft gelig groene zomen. Het opvallendst is echter de kruin; deze is bij het mannetje oranjekeurig en is begrensd door een zwart bandje. Bij het vrouwtje is dit „petje” lang niet zo opzichtig, maar lichtgeel. Aan dit gouden „kroontje” danken de vogeltjes hun wetenschappelijke naam **Regulus regulus**, dat „koninkje” betekent, „vanwege de goudgele kopvlek, die dan een kroon zou moeten voorstellen”.

Het goudhaantje is bij ons een vrij talrijke broedvogel, die als domein het liefst sparrenbossen uitkiest. Daar hangen zij hun nestjes op aan de uiteinden van de takken, bij voorkeur op plaatsen waar de naalden dicht opeen staan.

„Het kleine goudhaantje is zeer gespecialiseerd in de keuze van zijn nestplaats”, schrijft L. Tinbergen in **Vogels in hun domein**. „Het is vrijwel geheel aangewezen op sparrentakken met afhangende twijgen. Onder de tak, tussen die twijgen, vlecht het zijn hangend nestje. Nu komen de sparren in verschillende groeivormen voor, maar niet eens al deze groeivormen leveren een geschikte nestplaats voor deze kieskeurige dwerg op!”

Het is een hele toer dit ronde kustwerkje te vinden, dat vervaardigd wordt van mos, dennennaalden, spinsel en ander fijn materiaal, dat tot een viltachtige massa wordt ineen gewezen. De binnenkant wordt warm gevoerd met haren, pluis en een overvloed van veren, die dikwijls uit de betrekkelijk nauwe opening — aan de bovenzijde — steken.

De zes tot elf eitjes zijn geelachtig wit tot bleek roze met geelbruine vlekje, die vaak — maar lang niet altijd — een vrij brede kring om het dikke eind vormen. Zij worden door het vrouwtje ongeveer twee weken bebroed, maar na de geboorte van de kindertjes helpt ook vader mee ze groot te brengen. Zij verlaten na zestien tot achttien dagen hun keurige hangwieg.

Het voedsel van de **fûgelkeninkjes (vogelkoninkjes)**

zoals zij in Friesland worden genoemd, bestaat uit allerlei kleine insecten, larven, poppen, spinnetjes enz. Tijdens het foerageren langs-takjes en twijgjes is het „sisisi - sisisi - sisisi” vrijwel onophoudelijk te horen. Het gezang is zo iets als „siede - siede - siede - siesuufieie”.

's Winters krijgen zij vaak visite uit noordelijker oorden. Dan zwerven zij rond, niet zelden in gezelschap van mezen. Tot slot wil ik u graag een voorbeeld geven om aan te tonen hoe nietig en licht deze vogeltjes zijn: op 30 december 1945 vonden enige N.J.N.-ers (N.J.N. = Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie) in de omstreken van Zwolle een goudhaantje, dat kort geleden was gestorven. Het zat vastgekleefd aan kastanjeknoppen in een stapel takken.

Vuurgoudhaantje

Een vogeltje dat zeer veel op het goudhaantje lijkt is het **vuurgoudhaantje**. Beide zijn even groot, ongeveer 9 cm lang en de enige duidelijke verschillen zijn een opvallend wit wenkbrauwstreepje en een zwart lijntje door het oog. Bij het mannetje is de kruin levendig oranje-rood, bij het vrouwtje meer gelig. Officieel wordt dit vogeltje gerekend tot onze zeer schaarse tot schaarse broedvogels. Zij komen voornamelijk voor in de provincies Limburg, Noord-Brabant, Gelderland en Overijssel. Een halve eeuw geleden werden de vuurgoudhaantjes nog niet tot onze broedvogels gerekend, maar het is natuurlijk mogelijk dat men de nesten „over het hoofd” heeft gezien. Hoe het ook zij, in 1928 ontdekte men de eerste twee broedgevallen in de buurt van Breda. Zowel het mannetje als het vrouwtje bouwen gezamenlijk een kunstig nest van mos en veren, bekleed en verweven met spinrag. Hierin komen de zeven tot negen zacht roze eitjes te liggen, die betekend zijn met licht roestrode vlekjes. Ze worden door het vrouwtje ongeveer twee weken bebroed en na een vrijwel eendere periode vliegt het kroost uit. Het voedsel komt overeen met dat van het goudhaantje. Evenals de fluiters heb ik ook wel vuurgoudhaantjes geobserveerd als ze met snel slaande vleugeltjes insecten van de onderkant van het gebladerte aflazen.

De

ysel

het neef-nicht huwelijk

Om te komen tot een stam goede vogels is het nodig inteelt te plegen. Bij deze uitspraak slaat veel vogelliefhebbers de schrik om het hart. Zij vinden inteelt een vies woord. Zij rennen elk jaar van de ene tentoonstelling naar de andere, om bij de kampioenen te proberen voor veel geld goede kwaliteit „vers bloed” los te peuten. Vaak worden zij in hun jaarlijks nieuw gewekte verwachtingen teleurgesteld, omdat ze het, ondanks veel geld en moeite, toch weer niet gehaald hebben.

Deze mensen zou ik enkele feiten voor willen leggen, die niet afkomstig zijn uit wetenschappen die zich bezighouden met vogels of andere dieren, maar met de mens, nl. de culturele antropologie, de wetenschap, die vroeger eenvoudig volkenkunde genoemd werd.

Antropologen hebben over de hele wereld verspreid honderden stammen ontdekt, waarbij de keuze van de huwelijkspartner(s) gaat volgens het systeem van het neef-nicht huwelijk. Hierop zijn veel varianten mogelijk, waarmee ik u niet zal vermoeien. Het principe is erg eenvoudig. Twee groepen mensen, die elkaar nodig hebben om in hun behoeften te voorzien, verstevigen hun onderlinge banden eenvoudig door het uitwisselen van huwbare meisjes. Na verloop van tijd ontstaat de situatie, dat een man wat betreft zijn levensgezellin uitsluitend de keuze heeft uit zijn „bloedeigen” nichtjes in de andere groep. Het merkwaardige van deze situatie is, dat een nichtje van vaders kant tevens een nichtje van moeders kant is. Voor liefhebbers van schema's heb ik hier twee generaties voorgelicht en twee generaties nageslacht weergegeven van persoon A. Dit schema kan tot in het oneindige worden voortgezet.

Groep A	
Opa A	Oma
Vader A	Tante A
PERSOON A	Zus A
Zoon A	Dochter A
Kleinzoan A	Kleindochter A

Groep B

Opa B	Oma
Oom B	Moeder B
Neef B	Nicht B
Neef B	Nicht B
(oomzegger)	(oomzegster)
Kleinzoan B	Kleindochter B
	enz.

N.B. Alle vrouwen uit dit schema (behalve de twee Oma's) verhuizen bij hun huwelijk naar de andere kant van de middellijn en krijgen daarbij de naam van hun man.

De stammen, waarbij men deze situatie heeft aangetroffen, vertoonden geen enkel spoor van degeneratie. De mensen waren net zo gezond, net zo intelligent, net zo normaal als andere groepen mensen, die dit systeem niet hadden.

Hoe kan men dit systeem nu toepassen bij het kweken van vogels? Heel eenvoudig. Men begint met twee koppels (of twee groepen koppels, bijvoorbeeld als men met een aantal koppels in een vlucht kweekt). We noemen deze koppels voor het gemak koppel A en koppel B. De jonge poppen uit koppel A worden gepaard aan de jonge mannen van koppel B, de jonge poppen van koppel B worden gepaard aan de jonge mannen van koppel A.

Net als bij de mensen krijgt het echtpaar de naam van de man, dus ook de naam van de vader van de man. We hebben nu een aantal koppels A en een aantal koppels B. Zo kunnen we eindeloos door blijven kweken, zonder nieuw bloed aan te schaffen. We hoeven maar op één ding te letten: altijd een jong uit een koppel A paren aan een jong uit een koppel B. Nooit jongen uit gelijknamige koppels aan elkaar paren.

Men hoeft bij dit systeem zelfs niet naar generaties te kijken. Men mag bijvoorbeeld best een man A van één jaar oud paren aan een pop B van vijf jaar oud, waarbij het interessant is te weten, dat meneers echtgenote misschien tevens zijn overgrootmoeder is.

Heeft men maar één koppel om mee te beginnen? Geen nood. Het volgende jaar paart men vader x dochter en moeder x zoon, en men heeft de bewuste koppels A en B om met bovenstaand systeem te gaan werken.

Natuurlijk hoeft men niet alle jongen aan te houden. Men is beter af met twee goede koppels dan met tien middelmatige. Wil men de kwaliteit van de vogels verbeteren, dan moet men steeds alleen maar met de allerbeste jongen verder kweken.

Al ben ik een voorstander van een goede administratie, het beschreven systeem is zo eenvoudig, dat men eigenlijk alleen maar van elke vogel hoeft te noteren of hij uit een koppel A of een koppel B komt. U ziet, het „beschaafde” Europa kan best nog wat leren van allerlei door ons „primitief” genoemde volkeren.

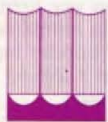
J. C. W. Luysterburg

Zojuist verschenen de eerste drie titels van:

Een nieuwe generatie natuurboeken

Prijs per deel f 16,50

thieme-zutphen

postbus 7 / telefoon 05750-10566 / bij de boekhandel verkrijgbaar

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige -
gepatenteerde - buislamp met
het volledige zonnenspectrum,
incl. het heilzame ultra-violet.

NIEUW !

14 Watt - 38 cm

**HARTEVELD HOOS
& HEIJERMANS B.V.**

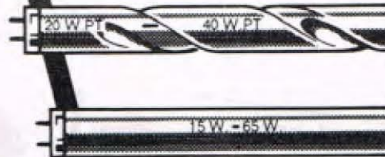
Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard
armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 30 PT	90
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde
uitvoering met grotere
lichtopbrengst bij
gelijkblijvend stroomverbruik.

VOGELHANDEL REIN VAN DER VEEN POSTBUS 106 - GROTESTRAAT 69 - GOOR

1-1 Napoleontje
1-1 Oranjekaakje
1-1 Loodbekje
1-1 Ekstertje
1-1 Zil. China Kwartels
1-1 China Kwartels
SAMEN Fl. 50,-

Verzending
onder
rembours.

Vracht
rekening
koper.

Vraag uitgebreide prijslijst!

's-Maandags de gehele dag gesloten.
's-Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.
Donderdags koopavond tot 21.00 uur.

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

't KRAAIENNEST

**Steeds voorradig vele soorten zang- en
tropische vogels.**

Papegaaien - Kaketoos -
o.a. Palmkaketoos - Ara's etc.

*Wederverkopers speciale prijzen.
Ook zondags van 10 tot 14 uur.*

**Koninginneweg 15, Vaassen (Gld)
Telefoon 05788 - 16 38**

NIEUW! NIEUW! NIEUW! NIEUW!

de ADR

Natuurgetrouwe schemering in uw volière, door
de ADR. (Autom. Dim-Regelaar). Volautomatisch
in 30 min. van donker naar licht en van licht
naar donker. D.m.v. gloeilampen, in combinatie
met TL, van 60-1000 watt. Met of zonder inge-
bouwde schakelklok. Prijzen vanaf f 205,—
incl. BTW en verz.k. onder rembours.

Documentatie d.m.v. briefkaart aan:
ADGEO - Oenenburgweg 278 - Nunspeet - Holland
Telefoon 03412-42 45 (ook 's-avonds)

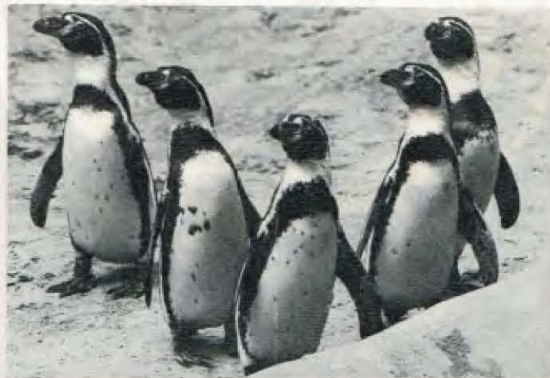
nieuws uit dierenpark wassenaar

De komende maanden betekenen een periode van rust voor het dierenpark. De grote massa's bezoekers zoals in de zomermaanden zijn er niet meer; merkwaardig overigens, want het dierenpark heeft in de winter niets minder te bieden; integendeel, degenen die juist nu het dierenpark bezoeken zullen zelfs merken dat in deze rustige tijd de gedragingen van de dieren veel meer opvallen. Dit geldt ook voor de diverse dierengeluiden en, om bij de vogels te blijven, pas nu is het geklepper van de ooievaars te horen, net als het getrompetter van de kraanvogels, gekrijs van de ara's en de andere papegaaien, terwijl de loslopende pauwen ook regelmatig hun stem laten horen. Om dan maar te zwijgen van de vele vogelgeluiden in de Louise- en de Paradijshal. Het najaar is de ruitijd en vele vogels hebben inmiddels hun oude verenpak voor een nieuw verwisseld. De woerdjes van de diverse eendensoorten vertonen zich op het ogenblik in hun bruiloftskleed en zijn dan ook op het mooist. Werkelijk schitterend om te zien zijn bijvoorbeeld de mannetjes van de Carolina- en de Mandarijneenden.

Mandarijneend in bruiloftskleed

Ook de pinguïns hebben de ruitijd achter de rug. Hun verenkleed was enigszins vaal en smoezelig geworden, maar de komende maanden kunnen zij weer in het bekende zwart-wit voor de dag komen. Maar ook de jonge vogels hebben inmiddels een ander verenkleed. Vele jonge vogels, die afgelopen jaar uit het ei kropen, zijn voorspoedig opgegroeid en hebben onlangs hun jeugdkleed voor het volwassen kleed verwisseld. Zowel bij de diverse fazanten als bij de kwartels lopen jonge dieren, die net uitgekleurd zijn. Als voorbeeld zouden wij de schitterende Elliot's fazanten willen noemen, welke wij afgelopen jaar gekweekt hebben; helaas blijken alle jonge dieren mannetjes te zijn, maar daarover later wat meer.

Ook de pinguïns hebben na hun ruitijd weer een fraai zwart-wit verenkleed

Overigens zijn er ook nu nog geboorten te melden uit de fazantenafdeling. Zo aanschouwden onlangs nog enkele virginische boomkwartels het levenslicht en voor zover het zich nu laat aanzien, zullen ook deze voorspoedig opgroeien.

Hebben de boomkwartels al gezinsuitbreiding gehad, de Tallegallohoenders hebben net eieren gelegd. Deze vogels, die tot de grootpoothoenders gerekend worden, leggen hun eieren in een berg van rottende bladeren. De rottingswarmte van de bladeren is voldoende om de eieren te doen uitkomen. Tenminste, in het land van herkomst. In Nederland blijkt geen voldoende hoge temperatuur in de bladerberg bereikt te kunnen worden, zodat besloten werd de eieren in een broedmachine te leggen. Of deze eieren inderdaad zullen uitkomen is echter nog zeer de vraag.

Nieuw in onze fazantenafdeling zijn de onlangs gearriveerde Chinese bamboepatrijzen en Alpensteentpatrijzen. Deze bevinden zich momenteel nog in quarantaine en zullen te zijner tijd in een van de voliëres in de Louisehal onderdak krijgen.

Ook werd er voor ons mannetje Hume's fazant, dat al enkele maanden een van de buitenvoliëres bewoonde, een vrouwtje aangeschaft. Vermelden wij in een van bovengenoemde alinea's dat onze jonge Elliot fazanten alle mannetjes blijken te zijn, welnu, voor deze mannetjes zijn kort geleden enkele vrouwtjes gekomen, zodat wij thans over meerdere paartjes beschikken.

Dit mag u niet missen

Maak kennis met het 5e werelddeel

Vier maanden lang een uitzonderlijk gebeuren in Diergaarde Blijdorp: de tentoonstelling Notogaea, het 5e werelddeel. Met talloze aparte, ongewone, verbazingwekkende dieren- en plantensoorten uit Australië, Nieuw-Zeeland en Nieuw-Guinea. Dagelijks geopend van 9.00 tot 17.00 uur.

Toegangsprijzen:

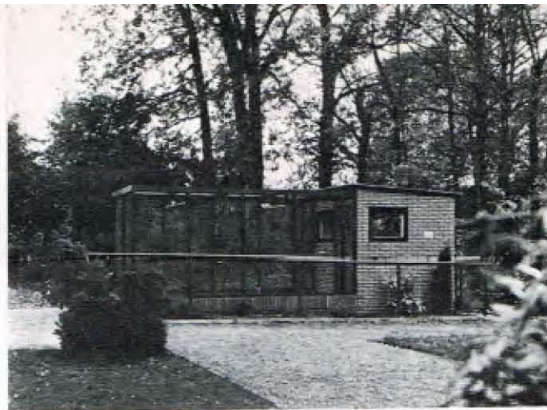
Volwassenen	p.p. f 3.-
Kinderen	p.p. f 1.50
Senioren (met 65+ kaart)	f 1.-
Senioren (zonder 65+ kaart)	f 3.-

Profiteer nú extra van het Blijdorp Winterabonnement

De interessante flora en fauna van het 5e werelddeel onder één dak in de Riviera-hal. Alles overdekt, droog en warm! Ook het buitengebeuren is de moeite waard. Ga 't zien, met dat erg voordelige Blijdorp Winterabonnement. Geldig van 1 november 1977 tot 1 maart 1978.

Voor f 10.- vier maanden lang onbeperkt toegang. 65+ers en kinderen tot 14 jaar f 5.-. Abonnementen aan de kassa. Geen pasfoto nodig.

DIERGAARDE BLIJDORP

PIJK WERK

Op zaterdag 4 november jl. is aan de bewoners van het bejaardenhuis „Hulze Erkenkamp“ te Tegelen een door de leden van de afdeling Kanexo aldaar gebouwde volière aangeboden. Deze volière is groot 6 x 2 x 2,20 m met een aangebouwd stenen binnenverblijf van 2 x 2 x 2,20 m. Het geheel is in de stijl van het hoofdgebouw gebouwd. Het ziet er voortreffelijk uit en wij kunnen ons voorstellen dat de bewoners van genoemd tehuis er ontzettend blij mee zijn (zie foto 1).

Foto 2 laat u de volière zien die door de leden van de afdeling Zeeland in Noord-Brabant is aangeboden aan het bejaardentehuis „Compostella“. Al eerder had de afdeling daar een volière gebouwd, maar deze moest door de bouw van een nieuwe recreatiezaal het veld ruimen. Nu is er dus, tot grote voldoening van de bewoners, weer een nieuwe. Ook deze volière ziet er geweldig fraai uit. Zowel de afdeling Kanexo als de afdeling Zeeland hebben weer een pijk stukje werk afgeleverd ten dienste van de bejaarde medemens.

OVERLEDEN

Op 9 november jl. is in Den Haag overleden oud-keurmeester Richel. De heer Richel was indertijd een graag geziene gast op de keuringen. Met zijn ruime kennis van de kanariesport heeft hij, vooral voor de beginnende liefhebbers en collega keurmeesters, veel betekend. Wij wensen zijn naaste familieleden alle kracht om dit verlies te dragen. Tevens zijn overleden C. Zanning, Bellingwolde; A. Verstijnen, Zijlaart; Mevr. Molendijk, Rotterdam; J. Koks, Den Bosch; B. Kupers, Denekamp; J. de Man, Delft; M. Reijbroek, Boekel; M. Beugelink, Steenwijk; D. Dekkers, Almelo; P. van Vollenhoven, Epse; Th. Huizenga, Harlingen. Dat zij rusten in vrede.

ADRESWIJZIGINGEN

Bij wijziging van uw adres wordt u vriendelijk verzocht het adresbandje van dit maandblad, voorzien van de nieuwe gegevens, op te zenden aan N.B.v.V., Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

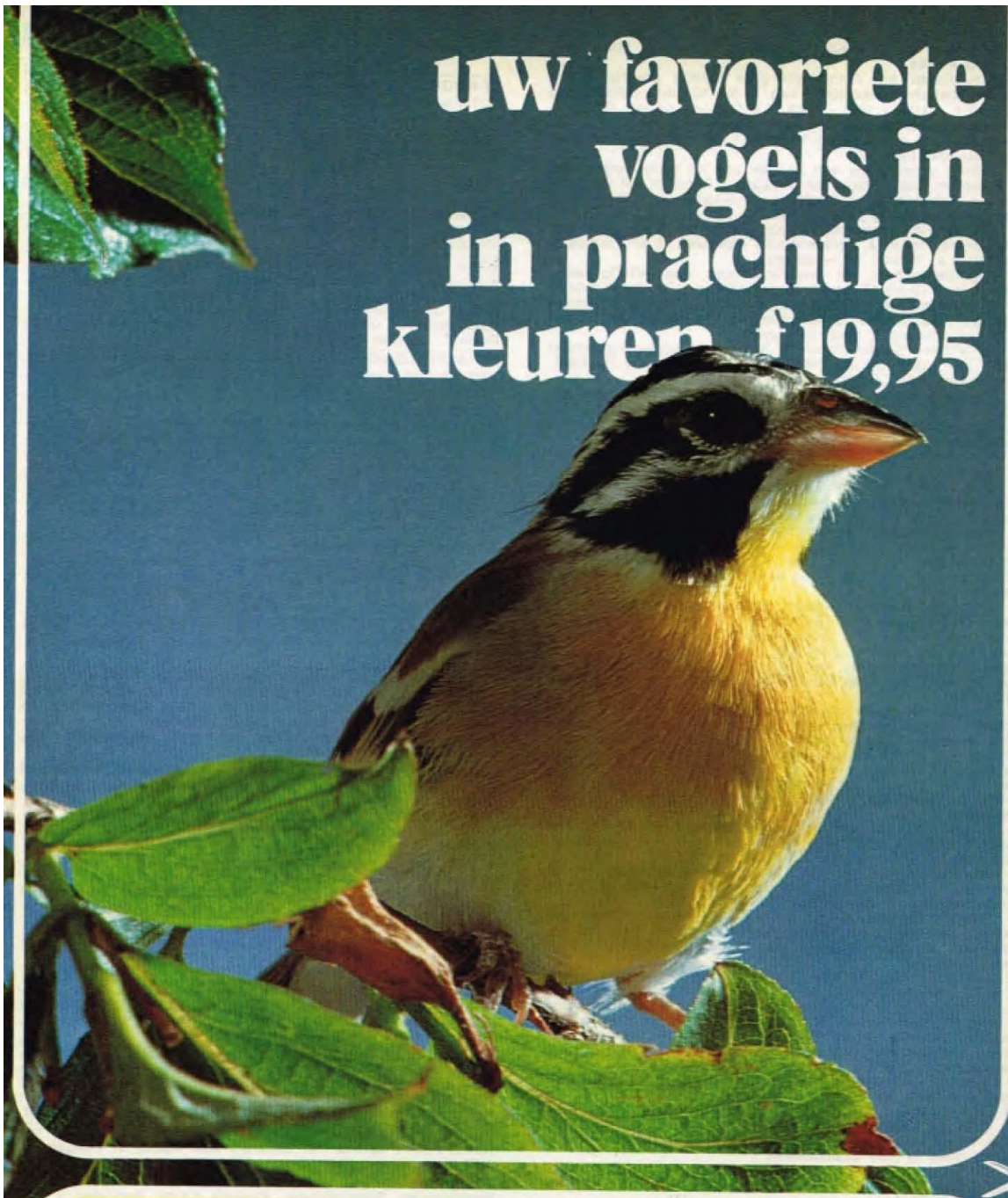
VOGEL '78

Nog enkele weken en de poorten van HET TURFSCHIP te Breda gaan open om ieder die van vogels houdt te laten genieten van al het moois, dat daar op het gebied van onze liefhebberij wordt geëxposeerd. Dit evenement, 's lands grootste vogeltentoonstelling, mag u niet missen. U bent van harte welkom op VOGEL '78. Tot ziens!

ysel

De

uw favoriete vogels in in prachtige kleuren f 19,95

Twaalf fantastische kleurenfoto's op een formaat van maar liefst 43 x 59 cm! Met aan de onderzijde een duidelijke kalender. Weergaloos mooi.

Dat is de grote Tropische Vogelkalender van 1978. Een collectie van 12 levensechte afbeeldingen van bekende tropische vogels in hun natuurlijke omgeving. Deze foto's zijn in al hun kleurenpracht een sieraad aan uw wand.

Met goedkeuring van de N.B.v.V. kunnen wij u deze kalender aanbieden voor een uitzonderlijk laag bedrag. Slechts f 19,95, inclusief verzendkosten. Profiteer van deze aanbieding. Bestel snel!

Ja, stuur mij ... ex. van de Tropische Vogelkalender à f 19,95 per stuk.

Naam:

Adres:

Plaats:

Bijgesloten mijn betaling d.m.v. een ingevulde
 groene betaalsoort postgiro-overschrijving
 blauwe girobetaalkaart Eurocheque (met ingevuld
kaartnummer)

Deze bon. samen met uw betaalmiddel, vóór 31 december 1977 in een dichte, als brief gefrankeerde envelop sturen aan Boom-Ruygrok, Postbus 501, Haarlem.

De kalender wordt u toegezonden in de eerste weken van december 1977.

Bestel

De

INHOUDSOPGAVE JAARGANG 1977

ALGEMEEN (in paginavolgorde)

10	Vogellogement
15	Ervaringen van een vogelliefhebber
27	Vogellevens in Indonesië
55	Wat u graag doet
63	Neiuws uit dierenpark Wassenaar; ook op pag. 137-175-215-278-349-551
71	Papegaaien met uitsterven bedreigd
104	Rui; ook op pag. 270 en 303
110	Nu de broedtijd voor de deur staat
114	Broedkool voor grasparkiet en agapornide
128	Nieuwe kleuren, maar hoe?
150	Diversen
153	Snugger; ook op pag. 333
163	Etologie; ook op pag. 333
177	Hygrometer
196	Merkwaardige nesten
211	Kweek van fruitvliegjes
218	Vreemde vogel
222	Alarm over kooivogels
254	Waarheen?
258	Het gebeurde op een vogelmarkt
259	Vakantiepuzzel
267	Iets bijzonders
268	Geef ze de gelegenheid
327	Fietszadel gekraakt
351	Wetenschappelijke namen; ook op pag. 377
356	Vogels als voedselproducenten
357	Wet Bedreigde Uitheemse Diersoorten
380	Altijd wel vragen
407	Er gebeuren soms vreemde dingen
407	Stop de vogelmoord
457	Verlichting en verwarming
458	Vochtigheidsgraad
471	Universele TT-kooi
473	Allerlei
479	Tekening voliëre + 276
497	Een verenigingsavond
539	Vogels houden saai?
543	Een genezing van kaalheid
548	Neef-nicht huwelijk
	Groene inlage in julinumner bevat alles over keuren, kooien en ringen
384	Agapornis reseicollis *; ook op 517
305	Agapornis taranta *
392	Amazonepapegaaien *
24	Ambon koningsparkiet *
397	Amerikaanse sijen *
	Bastaarden 128-132-205-273-498-501
	Belangrijke mededelingen 5-42-58-74-108-181-187-234-282-306-314-330-360-409-436-449-455-504-552

BEPLANTING

268	Acer *
448	Achemilla mollis *
216	Astilbe *
312	Cornus kausa *
68	Cotoneaster *
172	Digitalis *
540	Heide *
41	Klimop *
388	Ooievaarsbek *
348	Pyracantha *
472	Rubus *
124	Tiarella *
	Boekbesprekingen
	106-114-158-217-294-439
	Bondskampioen
	54-62-65-501
199	Baardmanneling *
213	Balispreeuw *
121	Barnardparkiet *
325	Blauwe bisschop *
77	Blauwgestreepte lori *
20	Blauwgrijs roodstaartje *
20	Blauwgrijs zwartstaartje *
53	Blauwkroontje *
393	Blauwvoorhoofdamazonen *
516	Boomhoppen *
308	Boomvalk *
324	Bont kiewietje *
375	Borstelkoppapegaai *
209	Binsenastrilde *
248	Bruinborstrietvink *
257	Bruinruggoudmus *
112	Bulwerfazant *

101	Bulbuul, witoor *
488	Calique, witbuik *
489	Calique, zwartkop *
157	Californische kuifkwartel *
67	Capuzensijs, ook pag. 326-397 *
105	Capuzensijs, zwarte
21	Cinderella zwartstaartje *
329	Cini's (dub. moz.sijs)
121	Cloncurry parkiet *
272	Cuba-amazone *
544	Cubavink, klein *
469	Diukavink *
529	Dybowskiastriilde *
496	Ekstertje *
232	Ekstertje, glans
33	Fazant, oor- 33 *
112	Fazant, bulwer- 112 *
112	Fazant, vuurrug *
296	Fazant, glans-
	GRASPARKIETEN
9	Algemeen, ook op pag. 79-230-431-483
519	Albino *
256	Australisch grijs
111	Cinnamon
352	Deensbont *
164	Grijsvleugel *
520	Lutino *
272	Gebrilde amazone *
379	Geelbrauwgors *
392	Geelvoorhoofdamazonen *
440	Gorzen, alle eigenlijke *
547	Goudhaantje
389	Granaatastrilde *
250	Groenvleugelduif
373	Groenling *
396	Grondkoekoek *
220	Griël *
134	Grutto
22	Hamerkoppen
148	Ibis *
	JAPANESE MEEUWEN
	Algemeen 160-272
521	-gefriseerden
281	getekende; ook op pag. 304 en 361 *
478	-symmetrisch bont
262	Japanse kwartel
486	Jerdons spreeuw

KLEURKANARIES

	Algemeen 6-39-40-61-71-78-102-118-156-184-198-225-249-279-299-355-406-423-451-519-530
261	Blauwopaal *
167	Citroengeel *
231	Dominant wit *
212	Goudagaat *
302	Goudisabel *
116	Groenpastelopaal *
485	Groensatinet *
445	Ivoortinten *
29	Mozalek gepigmenteerd *
532	Oranjeroodbruinivoor *
395	Oranjeroodbruinschimmel
292	Oranjerood isabel *
56	Oranjeroodvoorschimmel *
328	Zilveragaat *
453	Kaalkopspreeuwen
75	Kapmeew *
88	Karmozijnastriilde *
260	Kemphaan *
163	Koekoek
223	Koolmees *
24	Koningsparkiet, ambon *
529	Leigrijze astrilde *
148	Lepelaar *
400	Lori's; ook op pag. 437 *
77	Lori, blauwgestreepte *
264	Maskerparkiet *
100	Mezen *
176	Moerasastriilde *
163	Monnikgier
329	Mozambiquesijs, zgn. dubbele
420	Muisparkiet, blauwe *
335	Muisvogels *
88	Muskaatvink *
263	Neushoornvogel
468	Nimmerzat, Afrikaanse- *
424	Oehoe *
33	Oorfazant *
117	Oranjekaakje *

ONKRUIDEN

125	Bereklauw *
448	Distels *
45	Graszaden *
313	Herik *
69	Hopklaver *
348	Korenbloem *
217	Melkdistel *
173	Perzikkruid *
472	Vlooltjes *
389	Wilde margriet *
541	Wilde peen *
269	Zonnebloem *

POSTUURKANARIES

219	Belgische bult
400	Duitse- of kleurkuifkanarie
109	Lancashire
275	Parijse frisé
454	Noordhollandse frisé
83	Yorkshire
71	Papegaaien, ook op pag. 168 en 300
81	Parelhalsduif
372	Pitta, bengalse- *
372	Pompadourparkiet *
244	Quetzal
28	Roodborstzaadkraker *
224	Roodvleugelparkiet *
437	Rode lori
340	Rosella, bleekkop- *
	brown-
	stanley- *
341	geelbuik- *
344	pennant- *
	pracht- *
	adelaide- *
	strogele- *
65	Schamaliijster *
527	Scholekster
11	Sneeuwganzen
433	Sint Helenafazantje *
421	Splendidparkiet *
73	Sijs *
8	Tangara, blauwkop- *
265	Taburaparkiet *
482	Teugelastrilde *
537	Tiricaparkiet *
4	Toekans
536	Tuinparkiet *
245	Trogons *
182	Turquoiseineparkiet *

345

65	Schamaliijster *
527	Scholekster
11	Sneeuwganzen
433	Sint Helenafazantje *
421	Splendidparkiet *
73	Sijs *
8	Tangara, blauwkop- *
265	Taburaparkiet *
482	Teugelastrilde *
537	Tiricaparkiet *
4	Toekans
536	Tuinparkiet *
245	Trogons *
182	Turquoiseineparkiet *
	TUIN, ONZE-
	41-68-125-173-217-269-312-388-449-541

VOEDING

30-31-79-86-123-150-179-207-332
423-432-475-491-523

VOLIERE VAN DE MAAND

36-66-126-170-228-253-310-338-405-446-478-535	
231	Valkparkiet
152	Veelkleuren-papegaaiamadine *
104	Veelkleurenvink *
233	Veldleeuwerik *
72	Vink *
52	Vliegenvangers *
59	Vorkstaartlijsters
435	Vredesduifje *
112	Vuurrugfazant *
12	Wielewalen, ook op pag. 150
80	Winterkoninkje *
221	Witkeelmsurgors
101	Witoorbulbuul *
333	Wouw
75	Wulp
185	Ijsvogel *

ZANGKANARIES

35-57-178-403-539

ZEBRAVINKEN

39-84-104-153-204-293-303-326-374-428-494-499

ZIEKTEN

9	Kruipers
426	Lumps
273	Scally face
7	Zwaan, zwarte-
59	Zwaluw, albino huis-
165	Zwaluwspreeuw *
397	Zwarte sijs
255	Zwartkoopeend
231	Zilverbekje

* met kleurafbeelding

Wij wensen u erg fijne feestdagen

*Waar wacht u nog langer op?
Gun uw kostbare vogels*
WITTE MOLEN UNIVERSEELVOER!

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
het basisvoer voor uw
insecten- en vruchteneters.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
aangepast aan de laatste
wetenschappelijke gegevens
wat vogelvoeding betreft.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
geeft uw vogels ongeken-
de mogelijkheden wat kleur,
glans en gezang betreft.

Alleenvetegenwoordiging

ALLESTERIN B.V.
Moleneind 2,
Meeuwen (N-Br)
Tel. 04165 - 433